

JOURNAL OF ECONOMICS 2025

MAE JO UNIVERSITY

วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม – ธันวาคม 2568

VOL.5 NO.2 JULY – DECEMBER 2025

eISSN : 2774 - 0005

วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ Journal of Economics Maejo University

วัตถุประสงค์ของวารสาร

วารสารมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและเผยแพร่ผลงานวิชาการและงานวิจัยที่มีคุณค่าต่อการพัฒนาองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์และสาขาวิชาที่เกี่ยวข้อง รวมถึงเป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ทฤษฎี และข้อคิดเห็นเชิงวิชาการในหลากหลายมิติ อาทิเช่น เศรษฐศาสตร์การพัฒนา เศรษฐศาสตร์การเมือง เศรษฐศาสตร์เกษตรและสิ่งแวดล้อม การเงิน พฤติกรรมองค์กร ระบบสหกรณ์ ระหว่างประเทศ การท่องเที่ยว การพัฒนาสังคมและชุมชน ตลอดจนด้านการบริหารและการจัดการ

วารสารมุ่งเน้นการส่งเสริมและเผยแพร่องค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์สู่แวดวงวิชาการและสังคม เพื่อให้เกิดการพัฒนาและประยุกต์ใช้ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์อย่างเหมาะสม โดยมีเป้าหมายในการสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อชุมชน สังคม และภาคีอย่างกว้าง

ประเภทของผลงานวิชาการที่จะรับตีพิมพ์

- บทความวิชาการ (Academic Article)
- บทความวิจัย (Research Article)

ขอบเขตของการสารศรษฎาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

การสารศรษฎาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ เผยแพร่บทความทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ โดยบทความที่จะได้รับการตีพิมพ์ต้องมีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสารศรษฎาศาสตร์ในหลายมิติและการพัฒนาสังคมและชุมชนและการจัดการ (การบริหารและการจัดการ) ต้องนำเสนอให้เห็นถึงการสร้างสรรค์องค์ความรู้ทางวิชาการที่มีประโยชน์และน่าสนใจ รวมถึงการนำเสนอผลการวิจัยที่เป็นปัจจุบัน เป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการและวิชาชีพ และบทความจะผ่านการพิจารณาแล้วโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความสามารถในสาขาที่บทความนั้นเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน โดยขอบเขตเนื้อหาทางวิชาการของบทความที่จะเผยแพร่ในสารศรษฎาศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ จะต้องมีเนื้อหาครอบคลุมในด้านดังต่อไปนี้

- ด้านสารศรษฎาศาสตร์การพัฒนา
- ด้านสารศรษฎาศาสตร์เกษตร
- ด้านสารศรษฎาศาสตร์การเงิน
- ด้านสารศรษฎาศาสตร์พุทธิกรรม
- ด้านสารศรษฎาศาสตร์ระหว่างประเทศ
- ด้านการพัฒนาสังคมและชุมชน
- ด้านสารศรษฎาศาสตร์การเมือง
- ด้านสารศรษฎาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
- ด้านสารศรษฎามิติ
- ด้านสารศรษฎาศาสตร์สหกรณ์
- ด้านสารศรษฎาศาสตร์การท่องเที่ยว
- ด้านการจัดการ (การบริหารและการจัดการ)

ที่ปรึกษา

Prof. Hung T. Nguyen

ศาสตราจารย์ ดร.มนัส สุวรรณ

รองศาสตราจารย์ ดร.วีระพล ทองมา

New Mexico State University

มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

อธิการบดีมหาวิทยาลัยแม่โจ้

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤตวิทย์ อัจฉริยะพานิชกุล

มหาวิทยาลัยแม่โจ้

กองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร.เรืองชัย ตันสุชาติ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ศาสตราจารย์ ดร.กิตติศักดิ์ เจมสิทธิประเสริฐ	มหาวิทยาลัยชินวัตร
รองศาสตราจารย์ ดร.วิจิตต์ศรี สงวนวงศ์	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.นิโรจน์ สินณรงค์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
รองศาสตราจารย์ ดร.ภัสสรณ์ คงชนะอุณนต์	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา สะสอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
รองศาสตราจารย์ ดร.จิรายุ ทรพย์สิน	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ไวยวัฒน์ เพื่อ กอง	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภารวี มนีจาร	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรพล ยะมะกะ	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระ เกียรติมานะโรจน์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรอนงค์ พัวรัตนอรุณกร	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีระวุฒิ ธีตระนันท์	มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชนิตา พันธุ์มณี	มหาวิทยาลัยแม่โจ้
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิกรม บุญนุ่น	มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย

กำหนดการออก

วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มีกำหนดออกปีละ 2 ฉบับ คือ
ฉบับที่ 1 ระหว่าง เดือนมกราคม - เดือนมิถุนายน
ฉบับที่ 2 ระหว่าง เดือนกรกฎาคม - เดือนธันวาคม

พิมพ์ที่

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
63 หมู่ 4 ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ 50290
โทรศัพท์: 0 5387 5264 E-mail: maejournal.su@gmail.com

บทความ ข้อความที่ปรากฏในวารสารฉบับนี้ เป็นความคิดเห็นของผู้เขียนโดยเฉพาะ
บรรณาธิการและกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นพ้องด้วย และไม่ถือเป็นความรับผิดชอบ
ลิขสิทธิ์เป็นของผู้เขียนและวารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
การตีพิมพ์ต้องได้รับอนุญาตจากผู้เขียนโดยตรงและเป็นลายลักษณ์อักษร

บทบรรณาธิการ

วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 การก้าวเข้าสู่ปีที่ 5 ของวารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ นับเป็นช่วงเวลาสำคัญของการ “ยกระดับ” มากกว่าจะเป็นเพียงการ “เติบโตต่อเนื่อง” วารสารได้สั่งสมประสบการณ์ด้านการบริหารจัดการ การพิจารณาบทความ และการสร้างเครือข่ายนักวิชาการอย่างเป็นระบบ จนสามารถวางแผนรากฐานที่มั่นคงสำหรับการพัฒนาในระยะต่อไป

ภายหลังจากที่วารสารได้รับการจัดอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 2 ซึ่งเป็นหมวดหมายสำคัญด้านคุณภาพ เมื่อฉบับก่อน ๆ บทบาทของวารสารในขณะนี้จึงมิได้จำกัดอยู่เพียงการเป็นช่องทางเผยแพร่องค์ความรู้ที่น่าสนใจ หากยังเป็น “เวทีกลาง” สำหรับการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ทางเศรษฐศาสตร์ที่เชื่อมโยงทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับภูมิภาค พร้อมกันนี้ วารสารได้กำหนดทิศทางการพัฒนาในอนาคตอย่างชัดเจน โดยมุ่งยกระดับมาตรฐานอย่างต่อเนื่องเพื่อก้าวสู่การได้รับการจัดอยู่ในฐานข้อมูล TCI กลุ่มที่ 1 หรือฐานข้อมูลวิชาการระดับสูงอีก 1 ในอนาคตควบคู่ไปกับการรักษามาตรฐานตามเกณฑ์คุณภาพที่มีอยู่แล้วอย่างเคร่งครัด

ในฉบับปีที่ 5 ฉบับที่ 2 นี้ วารสารได้รวบรวมบทความวิจัยจำนวน 5 เรื่อง ซึ่งสะท้อนความหลากหลายของศาสตร์ทางเศรษฐศาสตร์ ทั้งด้านเศรษฐศาสตร์การพัฒนาและความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจ นโยบายสาธารณะและการออกแบบมาตรการภาครัฐ เศรษฐศาสตร์การเกษตรและสิ่งแวดล้อม และเศรษฐศาสตร์พฤษศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับมิติด้านมนุษย์และการตัดสินใจผลงานเหล่านี้ไม่เพียงตอบโจทย์ประเด็นร่วมสมัยในสังคมไทย แต่ยังสะท้อนแนวโน้มการวิจัยที่เชื่อมโยงประเด็นเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมเข้าด้วยกันอย่างเป็นองค์รวม

กองบรรณาธิการขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิจากหลายสถาบันที่ได้กรุณายังเวลาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างรอบคอบ ทำให้กระบวนการกลั่นกรองบทความมีความเข้มข้น โปร่งใส และเที่ยงธรรม ตลอดจนขอขอบคุณผู้นิพนธ์ที่ไว้วางใจเลือกวารสารของเรามาเป็นเวทีใน

การเผยแพร่องค์ความร่วมมือของทุกท่านคือพลังสำคัญในการรับรองรักษามาตรฐานวิชาการและ
จริยธรรมการวิจัย

ในระยะต่อจากนี้ วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ มุ่งส่งเสริมบทบาทของ
นักวิชาการรุ่นใหม่ การบูรณาการองค์ความรู้ข้ามสาขา และการเปิดรับประเด็นวิจัยที่สะท้อนความ
เปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคมไทยในยุคดิจิทัล ควบคู่ไปกับการขยายความร่วมมือกับ
เครือข่ายวิชาการทั้งในและต่างประเทศ เพื่อให้วารสารก้าวสู่การเป็นแหล่งอ้างอิงเชิงวิชาการที่มี
คุณภาพและเป็นที่ยอมรับในวงกว้าง

ท้ายที่สุดนี้ กองบรรณาธิการขอแสดงความขอบคุณต่อคณะกรรมการบริหารวารสาร
คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้ หน่วยงานสนับสนุน นักวิชาการ และผู้อ่าน
ทุกท่าน ที่มีบทบาทร่วมกันในการผลักดันให้วารสารเติบโตบนพื้นฐานของคุณภาพและความ
รับผิดชอบทางวิชาการ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความในฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การ
วิจัย และการต่อยอดความคิดเชิงวิชาการของผู้อ่านต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรุตวิทย์ อัจฉริยะพานิชกุล

บรรณาธิการ

ทัศนะและข้อคิดเห็นของบทความในวารสารฉบับนี้เป็นของผู้นิพนธ์แต่ละท่านไม่ถือเป็นทัศนะ
และความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ

สารบัญ

บทความวิจัย

สาเหตุของการออมน้อยในกลุ่มคน Generation Z

1

Causes of lower saving In Generation Z

นันท์ชพร ศรีสวัสดิ์, ศิริ เพชรไพร, กัญญาณัช โชควัฒนาภกุล และ พุฒิพัฒน์ ทวีวชิรพัฒน์

19

Export Potential and Competitiveness of Thai Beef and Processed Beef
to Muslim-Majority Markets in ASEAN

Natty Konthothong and Jaran Maluleem

41

Economic and Digital impacts on New Business
Formation in Thailand

Thanwarat Srichampa

57

Economic Impact and Development Factors of the Wine Industry in
Dongfeng Mile, Maitreya City, Yunnan, China

Renzhong Hu , Waraporn Nunthasen , Ke Nunthasen and Nirote Sinnarong

96

Study on the influence of tourism industry agglomeration in
southwest China on tourism economic growth

Shuxin Shi, Kittawit Autchariyanitkul , Ke Nunthasen and
Nirote Sinnarong

วารสารเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Journal of Economics Maejo University

สาเหตุของการออมน้อยในกลุ่มคน Generation Z

Causes of lower saving In Generation Z

นันท์ชพร ศรีสวัสดิ์*, ศิริ เพชรไพร, กัญญาณัช โชควัฒนากุล, พุฒิพัฒน์ ทวีชิรพัฒน์

Nanchaporn Srisawas*, Siri Petprai, Kanyanut Chockwattanakul,

Puttiphat Thaweevachiraphat

ภาควิชาเศรษฐศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตบางเขน

Department of Economics, Faculty of Economic, Kasetsart University, Bangkok 10900

*Corresponding Author: nanchaporn.sr@gmail.com

Received 20 July 2025; Revised 29 August 2025; Accepted 8 September 2025

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของคนที่เกิดหลังปี พ.ศ. 2538 (Generation Z) โดยใช้ข้อมูลปฐมภูมิผ่านการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง อายุ 18-25 ปี ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 420 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบวิจารณญาณ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ ได้แก่ ทดสอบพัพเพียร์สัน สถิติ t-test และการประมาณค่าแบบจำลองทดสอบพหุคุณเชิงเส้นตรง ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินออมในทิศทางเดียวกัน คือ รายได้ต่อเดือน และพฤติกรรมทางการเงิน โดยเงินออมเฉลี่ยมีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มอาชีพ กลุ่มรายได้ต่อเดือน กลุ่มแหล่งเงินได้ และกลุ่มคะแนนความรู้ทางการเงิน ในขณะที่หนี้สินต่อเดือน ส่งผลต่อปริมาณเงินออมในทิศทางตรงกันข้าม ดังนั้น กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ควรให้ความสำคัญหรือส่งเสริมการออมกับกลุ่มคน Generation Z

โดยเฉพาะกลุ่มที่ยังศึกษาอยู่ อีกทั้งธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ควรส่งเสริมความรู้ทางการเงิน พื้นฐาน โดยเฉพาะในเรื่องการคำนวณดอกเบี้ยเงินฝากทบทั้น เพื่อให้กลุ่มคน Generation Z มีเงินออมมากขึ้น

คำสำคัญ: การออม; การบริโภค; เจเนอเรชัน ซี; ทักษะทางการเงิน; การลงทุน

Abstract

This research aims to study the factors influencing the savings behavior of Generation Z using primary data collected through questionnaires from a sample of 420 individuals aged 18-25 years residing in Bangkok and its metropolitan area. The sampling method employed was purposive sampling. Data analysis involved hypothesis testing using statical methods such as Pearson correlation, t-test, and multiple linear regression estimation. The finding revealed that factors positively affecting the amount of savings included monthly income and financial behavior. Differences in average monthly savings were observed across groups with varying professions, monthly income, sources of income from investments, and financial knowledge score. On the other hand, monthly debt had a negative effect on the amount of savings. Therefore, the National Savings Fund (NSF) should prioritize and promote savings among Generation Z, particularly those still in education. Additionally, the Bank of Thailand (BOT) should enhance fundamental financial literacy, especially regarding the calculation of compound interest, to encourage increased savings among Generation Z.

Keywords: Saving; Consumption; Generation Z; Financial skill; Investment

1. บทนำ

การออมภาคครัวเรือนเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้เกิดความมั่งคั่ง การลงทุนและการบริโภค ส่งผลให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว ซึ่งรูปแบบการออมมีลักษณะแตกต่างกัน ออกปี เป็น ลีวินส์ดีไวก์บันเอชีส์ลากออมสิน พนรบัตรรัฐบาล ทองคำ ตราสารหนี้ กองทุนรวมถึง การทำประกันชีวิต และการฝากเงินไว้กับธนาคารพาณิชย์ (Thailand Economic Digest, 2014) อย่างไรก็ตาม จากการสำรวจพฤติกรรมการออมเงินและการใช้จ่ายของคน Generation Z ที่เกิดในปี พ.ศ. 2550 – 2543 จากทั่วประเทศ จำนวน 802 คน พบร้า ร้อยละ 65 ไม่มีทั้งการออมและการลงทุน และอีกร้อยละ 24.7 มีค่าใช้จ่ายมากกว่ารายได้ (มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 2567) ประกอบกับกลุ่ม คน Gen Z มีสัดส่วนของผู้ที่มีเงินออมร้อยละ 56.9 ซึ่งน้อยกว่ากลุ่มคน Gen Baby Boomer (ก่อนปี พ.ศ. 2509 หรืออายุตั้งแต่ 59 ปี ขึ้นไป), Gen X (ปี พ.ศ. 2509 - 2523) และ Gen Y (ปี พ.ศ. 2524 - 2543) ที่มีสัดส่วนของผู้ที่มีเงินออมมากกว่าร้อยละ 75.7, 74.6 และ 73.2 ตามลำดับ (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565) การมีเงินออมที่น้อยจะส่งผลต่อกลุ่ม Gen Z เอง หากเกิดเหตุไม่คาดคิด เช่น เจ็บป่วย ตกงาน อาจมีมีเงินสำรองเพียงพอในการจัดการกับสถานการณ์เหล่านี้ ทำให้อาจต้องกู้ยืมเงิน และหากกลุ่ม Gen Z สามารถชำระหนี้ได้ตามสัญญาจะส่งผลให้ธนาคารสามารถนำเงินไปปล่อยกู้ได้ น้อยลง ทำให้ความน่าเชื่อถือและเสถียรภาพของธนาคารลดลง (รายงานฯ สามาชา, 2556) นอกจากนี้ ถ้า คนกลุ่มนี้มีเงินออมที่น้อย การออมภาคครัวเรือนก็จะน้อยตามไปด้วย ซึ่งส่งผลกระทบต่อความไม่ เพียงพอต่อความต้องการลงทุน ทำให้เกิดช่องว่างของการออมและการลงทุน (จุฑามาศ อินทเทียร, 2559; วีไล เอ็ปปิยัตต์, 2560) ส่งผลทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยในระยะยาว

งานวิจัยที่ผ่านมา ยังไม่ได้มีการศึกษาถึงสาเหตุการออมที่น้อยของคนกลุ่ม Gen Z ส่วน ใหญ่ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมคนที่เกิดหลังปี พ.ศ. 2523 (Generation Y) พบร้า ปัญหา ของกลุ่มคน Gen Y ที่มีการออมน้อยมีสาเหตุมาจากการมีรายได้น้อยทำให้ไม่มีกำลังมากพอที่จะเก็บ ออม และการก่อหนี้สิน หากมีภาระหนี้สินอยู่จำนวนมาก รายได้ส่วนใหญ่จึงหมดไปกับการชำระหนี้สิน ทำให้มีเงินออมที่น้อย (จุฑามาศ อินทเทียร, 2559; วีไล เอ็ปปิยัตต์, 2560) รวมถึงด้านทักษะทาง การเงิน พบร้า กลุ่มคน Gen Y มากมีพัฒนาการทางการเงินที่ไม่ดี ขาดการวางแผนทางการเงิน ซึ่งส่งผล

ต่อปัญหาการออมเช่นกัน (ศิริวัช กรุณape็ญ, 2560) อย่างไรก็ตาม การบริโภคตามกระแสนิยม อาจเป็นสาเหตุที่ส่งผลต่อการออม ซึ่งยังไม่มีการศึกษาในงานวิจัยที่ผ่านมาดังนั้น ถ้าทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการออมของคนกลุ่มคน Gen Z จะนำไปสู่แนวทางในการแก้ปัญหาการออมของคน Gen Z ที่มีสัดส่วนผู้ที่มีเงินออมน้อยที่สุด อันจะเป็นประโยชน์ให้กับหน่วยงานในส่วนของภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.) และธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำนโยบายหรือมาตรการในการพัฒนาร่วมทั้งส่งเสริมการออม

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของคน Generation Z

3. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยฉบับนี้เป็นงานวิจัยที่ใช้ข้อมูลปฐมภูมิจากการเก็บแบบสอบถาม โดยมีประชากรในการศึกษา คือ คน Gen Z ที่มีอายุ 18-25 ปี อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยไม่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน จึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบไม่ออาศัยความน่าจะเป็น (Non-Probability Sampling) โดยสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage Sampling) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิจารณญาณ (Judgment Sampling) โดยมีการแจกแบบสอบถามผ่านช่องทางออนไลน์ (Google Forms) ตามสถาบันการศึกษาและสถานที่ทำงานที่ติดกับสถานีรถไฟฟ้า เพื่อให้ได้กลุ่มเป้าหมาย คือ กลุ่มคน Gen Z ที่มีอายุ 18-25 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวนนี้ จึงทำการสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience Sampling) ในการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม และทำการกำหนดขนาดตัวอย่างตามสูตรของ (W.G Cochran, 1953) โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และค่าความคาดเคลื่อนของปริมาณเงินออมที่ยอมรับได้สูงสุด เท่ากับ 250 บาทต่อเดือน ซึ่งมาจาก

ร้อยละ 10 ของส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปริมาณเงินออมต่อเดือน จึงได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 420 คน ในส่วนของข้อมูลจากแบบสอบถาม มีทั้งหมด 6 ส่วน ประกอบด้วย คำถามคัดกรองผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ รายได้ต่อเดือน หนี้สินต่อเดือน ปัจจัยด้านทักษะทางการเงิน ประกอบด้วย 3 ส่วน ได้แก่ ความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงิน โดยข้อคำถามมีการอ้างอิงจากแบบสอบถามจากรายงานผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565) ซึ่งมีการปรับปรุงคำถามและตัวเลือกของคำตอบใน 2 ส่วนเพื่อให้ครอบคลุมและสอดคล้องกับบริบทของกลุ่มคน Gen Z ในปัจจุบันมากยิ่งขึ้น คือ หัวข้อความรู้ทางการเงิน ได้ปรับลดจำนวนคำถามจาก 7 ข้อ เหลือ 5 ข้อ และมีการปรับคะแนนจากเดิมที่มีคะแนนเต็ม 7 คะแนน เป็น 5 คะแนน หัวข้อพฤติกรรมทางการเงิน ได้ปรับลดจำนวนคำถามจาก 9 ข้อ เหลือ 5 ข้อ และมีการปรับคะแนนจากเดิมที่มีคะแนนเต็ม 9 คะแนน เป็น 8 คะแนน ซึ่งมีหนึ่งข้อที่มีคำถามย่อยอีกจำนวน 4 ข้อ ทำให้หัวข้อพฤติกรรมทางการเงินมีคำถามรวมทั้งหมด 8 ข้อ ซึ่งทั้ง 2 ส่วนจะให้ข้อละ 1 คะแนน เมื่อตอบในตัวเลือกที่กำหนด ในส่วนของหัวข้อทัศนคติทางการเงิน มีจำนวนคำถามตามแบบของธนาคารแห่งประเทศไทย 1 ข้อ ซึ่งข้อนั้นประกอบด้วยคำถามย่อยจำนวน 2 ข้อ คะแนนเต็ม 4 คะแนน จะให้ข้อละ 2 คะแนน เมื่อตอบในตัวเลือกที่กำหนด รวมทั้ง 3 ส่วน มีข้อคำถามซึ่งรวมคำถามย่อยแล้วทั้งหมด 15 ข้อ ส่งผลให้คะแนนทักษะทางการเงินมีคะแนนรวมทั้งสิ้น 17 คะแนน การให้คะแนนเป็นไปตามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และพิจารณาตามเกณฑ์คะแนนที่คาดหวัง (Minimum Targeted Score) ซึ่งมีการปรับเกณฑ์คะแนนตาม OECD โดยกำหนดให้เกณฑ์คะแนนที่คาดหวัง ด้านความรู้ทางการเงิน พฤติกรรมทางการเงิน และทัศนคติทางการเงินที่สูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง จะมีคะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 3, 5 และ 2 คะแนน ตามลำดับ ในทางตรงกันข้าม คะแนนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง จะมีคะแนนน้อยกว่า 3, 5 และ 2 คะแนน ตามลำดับ ข้อมูลเกี่ยวกับการออมได้แก่ ปริมาณเงินออมต่อเดือน และร้อยละของการออมต่อรายได้ต่อเดือน ปัจจัยด้านสังคม

คือ การบริโภคตามกระแสนิยม โดยวัดแบบ Likert Scale แบ่งออกเป็น 4 ระดับ (เห็นด้วยอย่างยิ่ง/เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วย/ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง) และส่วนสุดท้าย คือ ข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ใช้ค่าความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage) ในการอธิบายข้อมูลเชิงคุณภาพ ประกอบด้วย ข้อมูลการออม ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ การมีหนี้สิน แหล่งที่มาของรายได้ และปัจจัยด้านสังคม คือ การบริโภคตามกระแสนิยม และใช้ค่าต่ำสุด (Min) ค่าสูงสุด (Max) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation: S.D.) อธิบาย ข้อมูลเชิงปริมาณ ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ รายได้ต่อเดือน และหนี้สินต่อเดือน ปัจจัยด้านทักษะทางการเงิน ได้แก่ คะแนนความรู้ทางการเงิน คะแนนพฤติกรรมทางการเงิน และคะแนนทักษะทางการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ใช้สถิติ t-test เพื่อทดสอบว่ากลุ่มอาชีพ ระดับรายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ การมีหนี้สิน ระดับทักษะทางการเงิน และการบริโภคตามกระแสนิยม ส่งผลต่อปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยหรือไม่ ระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม ประกอบด้วย ระหว่าง กลุ่มผู้ที่ยังศึกษา กับ ผู้ที่ทำงาน กลุ่มผู้ที่มีรายได้มากกว่ากับน้อยกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ย กลุ่มผู้ที่มีกับไม่มี เงินได้จากการลงทุน กลุ่มผู้ที่มีหนี้สินกับไม่มีหนี้สิน กลุ่มผู้ที่มีคะแนนความรู้ทางการเงิน พฤติกรรม ทางการเงิน และทักษะทางการเงินที่ต่ำกว่าสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง และกลุ่มผู้ที่เห็นด้วยกับไม่เห็น ด้วยในการบริโภคตามกระแสนิยม และประมาณค่าแบบจำลองโดยพหุคุณเชิงเส้นตรง เพื่อศึกษา ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินออม ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด (Ordinary Least Squares: OLS) มี แบบจำลอง ดังนี้

$$\text{SAVING}_i = \beta_0 + \beta_1 \text{AGE}_i + \beta_2 \text{INC}_i + \beta_3 \text{DEBT}_i + \beta_4 \text{FKP}_i + \beta_5 \text{FBP}_i + \beta_6 \text{FAP}_i + \beta_7 \text{CONS}_i + \beta_8 \text{INCINV}_i + \varepsilon_i \quad (1)$$

โดย $\beta_0 - \beta_8$ คือ สัมประสิทธิ์ของตัวแปรต่าง ๆ ที่ทำการประมาณค่า

ε_i คือ ค่าความคลาดเคลื่อนของปริมาณการออม

i คือ ข้อมูลชุดที่ 1 ถึง 420

$SAVING_i$	คือ ปริมาณเงินออม (บาท/เดือน)
AGE_i	คือ อายุ (ปี)
INC_i	คือ รายได้ต่อเดือน (บาท/เดือน)
$DEBT_i$	คือ หนี้สินต่อเดือน (บาท/เดือน)
FKP_i	คือ ความรู้ทางการเงิน (คะแนน)
FBP_i	คือ พฤติกรรมทางการเงิน (คะแนน)
FAP_i	คือ ทัศนคติทางการเงิน (คะแนน)
$CONS_i$	คือ การบริโภคตามกระแสนิยม (โดยที่ 0 คือ ไม่มี 1 คือ มี)
$INCINV_i$	คือ แหล่งรายได้ที่มาจากการลงทุน (โดยที่ 0 คือ ไม่มี 1 คือ มี)

4. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างคน Gen Z จำนวน 420 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้มีเงินออม ร้อยละ 72.60 โดยส่วนใหญ่ ร้อยละ 44.50 ของผู้มีเงินออม มีระดับการออมต่อรายได้ ไม่เกินร้อยละ 5 และมีเงินออมต่อเดือนเฉลี่ย เท่ากับ 2,172.38 บาท ในด้านปัจจัยส่วนบุคคล พบร้า กลุ่มตัวอย่างมีอายุเฉลี่ย 20.74 ปี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 13,954.55 บาทต่อเดือน โดย ร้อยละ 86.00 เป็นผู้ที่มีเงินได้มาจากครอบครัวเป็นหลัก และเป็นผู้ที่ไม่มีหนี้สิน ร้อยละ 87.90 หากเป็นผู้ที่มีหนี้สิน จะมีหนี้สินต่อเดือนเฉลี่ย เท่ากับ 896.82 บาทต่อเดือน ในด้านปัจจัยด้านทักษะ ทางการเงิน พบร้า กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนทักษะทางการเงินเฉลี่ยเท่ากับ 12.35 จากคะแนนเต็ม 17 คะแนน เมื่อพิจารณาด้านความรู้ทางการเงิน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.91 จากคะแนนเต็ม 5 เป็นกลุ่มผู้ ที่มีคะแนนความรู้ทางการเงินสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง ร้อยละ 90.50 แต่กลุ่มตัวอย่างกลับไม่ค่อยมี ความรู้ทางการเงินในเรื่องการคำนวณดอกเบี้ยเงินฝากทบทั้น ด้านพฤติกรรมทางการเงิน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 6.19 จากคะแนนเต็ม 8 ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางการเงินในเชิงบวก โดยร้อยละ 93.10

เป็นกลุ่มผู้ที่มีคะแนนพุทธิกรรมทางการเงินสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง และส่วนใหญ่เคยประสบปัญหาเงินไม่พอใช้จ่าย ร้อยละ 65.00 โดยเลือกที่จะใช้เงินให้น้อยลง หารายได้เพิ่ม หรือขายสินทรัพย์ที่มีอยู่ และด้านทัศนคติทางการเงินมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 จากคะแนนเต็ม 4 คะแนน กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติทางการเงินในเชิงบวกร้อยละ 70 ขึ้นไป และในด้านปัจจัยด้านสังคม พบร้า ร้อยละ 80.20 เป็นผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับการบริโภคตามกระแสสันยิม ดังตารางที่ 1 และตารางที่ 2

เมื่อพิจารณาถึงกลุ่มตัวอย่างคน Gen Z ที่มีหนี้สินมีความรู้ทางการเงินและพุทธิกรรมทางการเงินต่ำกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง พบร้า มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่มีเงินออมสูงถึง ร้อยละ 35.30, 42.50 และ 41.40 ตามลำดับ ในขณะที่คนที่มีเงินได้จากการลงทุนกลับมีสัดส่วนผู้ที่ไม่มีเงินออมเพียงร้อยละ 4.80 เมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างภาพรวมทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 27.40 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าต่ำสุด-สูงสุด

	Mean	Std Dev	Min	Max
ปริมาณเงินออมต่อเดือน (บาท/เดือน)	2,172.38	3,955.42	0	50,000
อายุ (ปี)	20.74	1.74	18	25
รายได้ต่อเดือน (บาท/เดือน)	13,954.55	9,750.35	3,000	70,000
หนี้สินต่อเดือน (บาท/เดือน)	896.82	4,689.49	0	52,000
ระดับทักษะทางการเงิน (คะแนน)	12.35	2.33	5	16
ความรู้ทางการเงิน (คะแนน)	3.91	1.09	0	5
พุทธิกรรมทางการเงิน (คะแนน)	6.19	0.96	1	7
ทัศนคติทางการเงิน (คะแนน)	2.26	1.36	0	4

ตารางที่ 2 ค่าความถี่ และร้อยละของข้อมูลการออม และปัจจัยส่วนบุคคล

	ระดับการออมต่อรายได้ (ร้อยละ)						รวม	
	0	ไม่เกิน 5	5-10	10-20	20-30	มากกว่า 30		
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	ร้อย%
รวม	115	72	108	57	36	32	420	
	(27.40)	(17.10)	(25.70)	(13.60)	(8.60)	(7.60)	(100.00)	
การมีเงินออม								
มี	0	72	108	57	36	32	305	72.60

	ระดับการออมต่อรายได้ (ร้อยละ)						รวม	
	0	ไม่เกิน 5	5-10	10-20	20-30	มากกว่า 30		
	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	จำนวน (คน)	ร้อย ละ
ไม่มี	(0.00)	(23.60)	(35.40)	(18.70)	(11.80)	(10.50)	(100.00)	
	115	0	0	0	0	0	115	27.40
	(100.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(0.00)	(100.00)	
กลุ่มอาชีพ								
ผู้ที่ยังศึกษา	81	54	71	35	26	19	289	68.10
	(28.30)	(18.90)	(24.80)	(12.20)	(9.10)	(6.60)	(100.00)	
ผู้ที่ทำงานแล้ว	34	18	37	22	10	13	134	31.90
	(25.40)	(13.40)	(27.60)	(16.40)	(7.50)	(9.70)	(100.00)	
รวม	115	72	108	57	36	32	420	
	(27.40)	(17.10)	(25.70)	(13.60)	(8.60)	(7.60)	(100.00)	
การมีหนี้สิน								
มี	18	9	13	5	5	1	51	12.10
	(35.30)	(17.60)	(25.50)	(9.80)	(9.80)	(2.00)	(100.00)	
ไม่มี	97	63	95	52	31	31	369	87.90
	(26.30)	(17.10)	(25.70)	(14.10)	(8.40)	(8.40)	(100.00)	
เงินได้จากการลงทุน								
มี	2	3	13	5	15	4	42	10.00
	(4.80)	(7.10)	(31.00)	(11.90)	(35.70)	(9.50)	(100.00)	
ไม่มี	113	69	95	52	21	28	378	90.00
	(29.90)	(18.30)	(25.10)	(13.80)	(5.60)	(7.40)	(100.00)	
กลุ่มตามเกณฑ์คะแนนความรู้ทางการเงินที่คาดหวัง								
ต่ำ (<3คะแนน)	17	6	5	6	2	4	40	9.50
	(42.50)	(15.00)	(12.50)	(15.00)	(5.00)	(10.00)	(100.00)	
สูง (≥ 3 คะแนน)	98	66	103	51	34	28	380	90.50
	(25.80)	(17.40)	(27.10)	(13.40)	(8.90)	(7.40)	(100.00)	
กลุ่มตามเกณฑ์คะแนนพฤติกรรมทางการเงินที่คาดหวัง								
ต่ำ (< 5คะแนน)	12	7	6	2	0	2	29	6.90
	(41.40)	(24.10)	(20.70)	(6.90)	(0.00)	(6.90)	(100.00)	
สูง (≥ 5 คะแนน)	103	65	102	55	36	30	391	93.10
	(26.30)	(16.60)	(26.10)	(14.10)	(9.20)	(7.70)	(100.00)	
กลุ่มที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริโภคตามกระแสนิยม								
ไม่เห็นด้วย	96	53	87	48	28	25	337	80.20
	(28.50)	(15.70)	(25.80)	(14.20)	(8.30)	(7.40)	(100.00)	
เห็นด้วย	19	19	21	9	8	7	83	19.80
	(22.90)	(22.90)	(25.30)	(10.80)	(9.60)	(8.40)	(100.00)	

หมายเหตุ: () ตัวเลขในวงเล็บคือร้อยละตามจำนวนอน

ผลการทดสอบทางสถิติ

ผลการศึกษาความแตกต่างปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านทักษะทางการเงิน และปัจจัยด้านสังคม ด้วยสถิติ t-test พบว่า ระดับรายได้ต่อเดือน แหล่งที่มาของรายได้ และระดับคะแนนความรู้ทางการเงิน ส่งผลต่อปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยของคน Gen Z ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.01$ กลุ่มอาชีพส่งผลต่อปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยของคน Gen Z ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ ในขณะที่ การมีหนี้สินระดับคะแนนพฤติกรรมทางการเงิน ระดับคะแนนทัศนคติทางการเงิน และการบริโภคตามกระแส นิยมไม่ส่งผลต่อปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยของคน Gen Z เมื่อพิจารณาถึงค่าเฉลี่ยของปริมาณเงินออมต่อเดือน พบว่า ผู้ที่ยังศึกษามีปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่ทำงาน ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ย มีปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ย หากเป็นผู้ที่มีเงินได้จากการลงทุนจะมีปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่ไม่มีเงินได้จากการลงทุน และผู้ที่มีความรู้ทางการเงินต่ำกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง มีปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่มีความรู้ทางการเงินสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยระหว่างกลุ่มปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านทักษะทางการเงิน และปัจจัยด้านสังคม ด้วยสถิติ t-test

ปัจจัยส่วนบุคคล	กลุ่ม	ปริมาณเงินออมต่อเดือน (บาท)			t-test	p-value
		n	mean	S.D.		
กลุ่มอาชีพ ¹	ผู้ที่ยังศึกษา	286	1,748.25	2,555.59	-2.53	** .0124
	ผู้ที่ทำงาน	134	3,077.61	5,837.61		
รายได้ต่อเดือน ¹	มากกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ย	269	2,884.39	4,681.59	6.43	*** .0000
	น้อยกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ย	151	903.97	1,419.57		
แหล่งที่มาของรายได้ ¹	มีเงินได้จากการลงทุน	42	5,358.33	5,666.03	3.96	*** .0003
	ไม่มีเงินได้จากการลงทุน	378	1,818.39	3,555.35		
การมีหนี้สิน ²	มี	51	2144.12	470.54	-0.05	.9601
	ไม่มี	369	2176.29	210.04		
ปัจจัยด้านทักษะทางการเงิน		กลุ่ม				
คะแนนความรู้ทางการเงิน ¹	ต่ำกว่าที่คาดหวัง	40	1116.25	1909.03	-3.17	*** .0021

คงแหนนพคุติกรรมทางการเงิน ²	สูงกว่าที่คาดหวัง	380	2283.55	4097.74		
	ต่ำกว่าที่คาดหวัง	29	1779.31	3139.20	-0.55	.5826
	สูงกว่าที่คาดหวัง	391	2201.53	4011.10		
คงแหนนท์ศนคติทางการเงิน ²	ต่ำกว่าที่คาดหวัง	233	2092.70	4195.21	-0.46	.6458
	สูงกว่าที่คาดหวัง	187	2271.66	3643.33		
ปัจจัยด้านสังคม		กลุ่ม				
การบริโภคตามกระแสสื่อ ²	เห็นด้วย	83	2672.89	4181.92	1.23	.2194
	ไม่เห็นด้วย	337	2049.11	3894.23		

หมายเหตุ: * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.1$

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$

หมายเหตุ: *** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$

¹ คือ ความแปรปรวนของเงินออมต่อเดือนไม่เท่ากัน ระหว่าง 2 กลุ่มประชากร

² คือ ความแปรปรวนของเงินออมต่อเดือนเท่ากัน ระหว่าง 2 กลุ่มประชากร

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณเงินออมต่อเดือนของคน Gen Z กับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านทักษะทางการเงิน และปัจจัยด้านสังคม ด้วยทดสอบเพียร์สัน พบร่วม อายุ รายได้ต่อเดือน มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออมต่อเดือนในทิศทางเดียวกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.01$ คงแหนนพคุติกรรมทางการเงิน และคงแหนนท์ศนคติทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออมต่อเดือนในทิศทางเดียวกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ $\alpha = 0.05$ ในขณะที่ หนี้สินต่อเดือน คงแหนนความรู้ทางการเงิน และการบริโภคตามกระแสสื่อ ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณเงินออมต่อเดือน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตัวแปร	ค่าลัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r)	
ปัจจัยส่วนบุคคล		
อายุ (ปี)	0.1929	***
รายได้ต่อเดือน (บาท)	0.6264	***
หนี้สินต่อเดือน (บาท)	-0.0141	
ปัจจัยทักษะทางการเงิน		
ความรู้ทางการเงิน (คงแหนน)	0.0556	
พคุติกรรมทางการเงิน (คงแหนน)	0.0961	**

ทัศนคติทางการเงิน (คะแนน)	0.0960	**
ปัจจัยด้านสังคม		
การบริโภคตามกระแสสันยิม	0.0629	

หมายเหตุ: * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.1$

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$

*** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$

1. ผลการประมาณค่าแบบจำลอง

ผลการประมาณค่าแบบจำลองทดสอบโดยพหุคุณเชิงเส้นตรงของปริมาณเงินออมต่อเดือน ในสมการที่ (1) พบปัญหา Heteroscedasticity โดยมีการแก้ไขปัญหาด้วยวิธี Robust standard error และพบปัญหา Multicollinearity ระหว่างแหล่งรายได้ที่มาจากการลงทุน กับตัวแปรทักษะทางการเงิน ได้แก่ คะแนนความรู้ทางการเงิน คะแนนพฤติกรรมทางการเงิน และคะแนนทัศนคติทางการเงิน นี่เองจาก การที่จะมีรายได้จากการลงทุนจะต้องมีทักษะทางการเงินที่ดี ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ พฤติกรรม และทัศนคติทางการเงิน

เมื่อพิจารณาถึงนัยสำคัญทางสถิติของตัวแปรอิสระ พบร่วมกับรายได้ต่อเดือน (INC) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ หนี้สินต่อเดือน (DEBT) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ และคะแนนพฤติกรรมทางการเงิน (FBP) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.10$ ในขณะที่ อายุ (AGE) คะแนนความรู้ทางการเงิน (FKP) คะแนนทัศนคติทางการเงิน (FAP) และการบริโภคตามกระแสสันยิม (CONS) ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการประมาณค่าสามารถคำนวณค่าความยึดหยุ่นและอิบ้ายความหมายได้ดังตารางที่ 5 ดังนี้

รายได้ต่อเดือนส่งผลต่อปริมาณเงินออมของคน Gen Z ในทิศทางเดียวกัน โดยรายได้ต่อเดือน (INC) ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 มีผลทำให้ปริมาณเงินออมต่อเดือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.99 เนื่องจาก คน Gen Z ที่มีรายได้เพิ่มขึ้นจากผู้ประกอบการ จากการทำงานหรือจากการลงทุน ก็จะมีเงินออมที่เพิ่มขึ้น โดยเป็นไปตามทฤษฎีความสัมพันธ์ระหว่างรายได้และการออม ตามแนวคิดพื้นฐานของการออมของคนส่วนมากกลุ่มคน Gen Z มีรายได้เพิ่มขึ้น ก็จะมีการบริโภค และการออมที่เพิ่มขึ้น (Keynes, 1936)

ชี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (จุฑามาส อินทเดียร, 2559; วีไล เอ็ปปี้นัต, 2560; สิรินันท พานพิศ, 2563) พบว่า รายได้ต่อเดือนส่งผลในทิศทางเดียวกันต่อจำนวนเงินออมของพนักงานเอกชน ปริมาณการออมของบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา และจำนวนเงินออมของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ตามลำดับ ในขณะที่หนี้สินต่อเดือนส่งผลต่อปริมาณเงินออมของคน Gen Z ในทิศทางตรงกันข้าม โดยหนี้สินต่อเดือน (DEBT) ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 มีผลทำให้ปริมาณเงินออมต่อเดือนลดลงร้อยละ 0.08 เนื่องจาก กลุ่มคน Gen Z ต้องจัดสรรรายได้ส่วนหนึ่งเพื่อชำระหนี้สินในแต่ละเดือน หากหนี้สินต่อเดือนเพิ่มขึ้น ภาระค่าใช้จ่ายต่อเดือนก็เพิ่มขึ้น ทำให้ความสามารถในการเก็บออมนั้นลดลง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (จุฑามาส อินทเดียร, 2559; ชนียะร์ ช่างวัฒนกุล, 2559; วีไล เอ็ปปี้นัต, 2560; อเนชา เอี่ยมคุ้ม, 2563) พบว่า หนี้สินต่อเดือนส่งผลในทิศทางตรงกันข้ามต่อจำนวนเงินออมของพนักงานเอกชน พฤติกรรมการออมของประชากรจังหวัดสตูล ปริมาณการออมของบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา และพฤติกรรมการออมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ตามลำดับ และพฤติกรรมทางการเงินส่งผลต่อปริมาณเงินออมของคน Gen Z ในทิศทางเดียวกัน โดยคะแนนพฤติกรรมทางการเงิน (FBP) ที่เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 มีผลทำให้ปริมาณเงินออมต่อเดือนเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.64 เนื่องจาก กลุ่มคน Gen Z ที่มีพฤติกรรมทางการเงินที่ดี เช่น วางแผนการเงิน ไม่ใช้เงินเกินตัว และมีวินัยในการเก็บออมจะทำให้มีเงินเหลือเก็บออมมากขึ้น ชี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วีไล เอ็ปปี้นัต, 2560; ศิริชัชกร ภูมิพาณิชย์, 2560) พบว่า คะแนนพฤติกรรมทางการเงินส่งผลในทิศทางเดียวกันต่อปริมาณการออมของบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยบูรพา และปริมาณการออมของกลุ่มคน Gen Y วัยทำงาน ตามลำดับ

ตารางที่ 5 ผลการประมาณค่าแบบจำลอง

Variable	Model		Elasticity
	Coefficient	Std. Error	
Const	-1699.96	2046.9900	
AGE	-87.0068	108.4540	
INC	0.3141 ***	0.0716	1.98
DEBT	-0.1995 **	0.0829	-0.08
FKP	-18.0764	121.3240	
FBP	241.7390 *	140.1200	0.64
FAP	120.0290	96.4402	
CONS	544.7730	372.1520	
R-squared	0.4336		
Adjusted R-squared	0.4240		
F-test	5.1898		
Akaike criterion	7925.7170		
Schwarz criterion	7958.0390		

หมายเหตุ: * คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.10$

** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$

*** คือ มีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$

5. อภิปรายผลการวิจัย

ในปัจจุบันพบว่า กลุ่มคน Gen Z มีสัดส่วนใหญ่มีเงินออมน้อย และทักษะทางการเงินต่ำกว่าช่วงวัยอื่น ๆ จึงส่งผลกระทบต่อกลุ่มคน Gen Z เอง เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิด อาจไม่มีเงินสำรองในการรับมือกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นได้การออมที่ลดลงมีผลต่อการลงทุนและการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว งานวิจัยนี้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการออมของคน Gen Z ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านทักษะทางการเงิน และปัจจัยด้านสังคม โดยใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน สถิติ t-test และการประมาณค่าด้วยแบบจำลองลดด้อยพหุคุณเชิงส์นัตระ

ผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างคน Gen Z ที่มีอายุ 18-25 ปี และอาชีวอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 420 คน ร้อยละ 76.20 เป็นผู้ที่มีเงินออม โดยมีระดับการออมต่ำรายได้ไม่เกินร้อยละ 5 ในด้านปัจจัยส่วนบุคคล พบร้า กลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนเท่ากับ 13,954.55 บาทต่อเดือน โดยร้อยละ 86.00 มีเงินได้มาจากครอบครัวเป็นหลัก และเป็นผู้ที่ไม่มีหนี้สินร้อยละ 87.90 ด้านปัจจัยด้านทักษะทางการเงิน กลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความรู้ พฤติกรรม และทัศนคติทางการเงินสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง แตกต่ำบพบร้าร้อยละ 43.80 ไม่ค่อยมีความรู้ทางการเงินในเรื่องการคำนวณดอกเบี้ยเงินฝากทบทั้น นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างไม่เห็นด้วยกับทัศนคติทางการเงินในเชิงลบ คิดเป็นร้อยละ 70 ขึ้นไป และด้านปัจจัยทางสังคม พบร้า ร้อยละ 80.20 ไม่เห็นด้วยกับการบริโภคตามกระแสนิยม ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างที่มีหนี้สิน มีความรู้ทางการเงินและพฤติกรรมทางการเงินต่ำกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง มีสัดส่วนของผู้ที่ไม่มีเงินออมสูงถึงร้อยละ 35.30, 42.50 และ 41.40 ตามลำดับ ในขณะที่คนที่มีเงินได้จากการลงทุนกลับมีสัดส่วนผู้ที่มีไม่มีเงินออมเพียง ร้อยละ 4.80 เมื่อเทียบกับกลุ่มตัวอย่างภาพรวมทั้งหมดอยู่ที่ร้อยละ 27.40

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านทักษะทางการเงิน และปัจจัยด้านสังคม กับปริมาณเงินออม พบร้า อายุ รายได้ต่อเดือน คะแนนพฤติกรรมทางการเงิน และคะแนนทัศนคติทางการเงิน มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับปริมาณเงินออมต่อเดือน ในขณะที่ความแตกต่างปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่ม พบร้า ผู้ที่ยังศึกษามีปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่ทำงาน ผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนมากกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ยมีปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่าค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ผู้ที่มีเงินได้จากการลงทุนจะมีปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่ไม่มีเงินได้จากการลงทุน และผู้ที่มีคะแนนความรู้ทางการเงินสูงกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง มีปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่มีคะแนนความรู้ทางการเงินต่ำกว่าเกณฑ์ที่คาดหวัง และผลการประมาณค่าแบบจำลองลดด้วยพหุคุณเชิงเส้นตรง พบร้า ปัจจัยที่ส่งผลต่อปริมาณเงินออมต่อเดือนในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ รายได้ต่อเดือน และคะแนนพฤติกรรมทางการเงิน โดยมีค่าความยึดหยุ่น

เท่ากับ 1.98 และ 0.64 ตามลำดับ ในขณะที่ หนี้สินต่อเดือน ส่งผลต่อปริมาณเงินออมต่อเดือน ในทิศทางตรงกันข้าม โดยมีค่าความยึดหยุ่นเท่ากับ 0.08

6. ข้อเสนอแนะ

1). จากผลการศึกษาพบว่า รายได้ต่อเดือนส่งผลต่อปริมาณเงินออม และผู้ที่มีเงินได้จากการลงทุนจะมีปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยมากกว่าผู้ที่ไม่มีเงินได้จากการลงทุน ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (กลต.) ควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการลงทุนให้กับกลุ่ม Gen Z โดยใช้สื่อที่เข้าถึงง่าย เช่น โซเชียลมีเดีย เพื่อดึงดูดให้กลุ่มคน Gen Z เข้ามามีส่วนร่วมและมีความรู้ในการลงทุนมากขึ้น ทำให้มีรายได้และเงินออมมากขึ้นจากการลงทุน และกองทุนการออมแห่งชาติ (กอช.) ควรมีการส่งเสริมการออมคน Gen Z ตั้งแต่อายุยังน้อย โดยเริ่มตั้งแต่วัยเรียนเนื่องจากรายได้ยังพึ่งพาจากผู้ปกครอง อาจมีรายจ่ายที่จำเป็นในแต่ละเดือนโดยที่มีรายได้จำกัด รวมถึงมีข้อจำกัดในการแสวงหารายได้ด้วยตัวเอง เมื่อถึงวัยที่มีงานทำก็จะปลูกฝังความคิดการออมได้อีกด้วย และควรสนับสนุนให้มีหลักประกันมากขึ้น เพื่อให้กลุ่มคน Gen Z มีการออมที่เพิ่มมากขึ้น

2). จากผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่ยังศึกษามีปริมาณเงินออมต่อเดือนเฉลี่ยน้อยกว่าผู้ที่ทำงาน ในด้านทักษะทางการเงินความรู้ทางการเงินมีผลต่อปริมาณเงินออมเฉลี่ย และพฤติกรรมทางการเงินส่งผลต่อปริมาณเงินออม อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังไม่ค่อยมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการคำนวณดอกเบี้ยทบทั้น แม้ว่ากลุ่มคน Gen Z จะมีความสามารถในการเข้าถึงเทคโนโลยีเพื่อศึกษาความรู้ทางการเงินได้ง่ายกว่ากลุ่มวัยอื่น ๆ หรือเป็นวัยที่แสวงหาความรู้ แต่ด้วยลักษณะของความสนใจของกลุ่มคน Gen Z นี้ หากไม่ได้สนใจหรือไม่ได้ให้ความสำคัญก็จะมองเรื่องการเงินว่ายังไก่ลตัว ดังนั้น ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธปท.) ควรส่งเสริมความรู้ทางการเงิน และการลงทุนในกลุ่มนักเรียนที่ยังศึกษาโดยเฉพาะเรื่องของการคำนวณดอกเบี้ย เพื่อให้คน Gen Z ตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการออม

รวมถึงทักษะทางการเงิน นำไปสู่พฤติกรรมทางการเงินและการออมที่ดีขึ้น เช่น การวางแผนใช้จ่ายและออมเงินอย่างสม่ำเสมอ จะส่งผลให้มีความสามารถในการออมที่มากยิ่งขึ้น

7. เอกสารอ้างอิง

จริปรียา บุญธรรม. (2564). แนวทางการส่งเสริมพฤติกรรมการออมของประชากรวัยทำงาน Gen Y ในกรุงเทพมหานคร (การศึกษาค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.

จุฑามาส อินทีเชียร. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการออมเงินของพนักงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. เข้าถึงจาก <https://www.lib.ku.ac.th/KUthesis/2559/jutamas-int-all.pdf>.

ชาเนียะร์ ช่างวัฒนกุล. (2559). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนจังหวัดสตูล (สารนิพนธ์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. เข้าถึงจาก

https://kb.psu.ac.th/psukb/bitstream/2016/11308/4/Saneeyah_Fulltext.pdf.

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565). รายงานผลการสำรวจทักษะทางการเงินของไทย ปี 2565. เข้าถึงจาก <https://www.bot.or.th/content/dam/bot/image/research-andpublications/2565ThaiFLsurvey.pdf>.

ธารทิพย์ พจน์สุภาพ, ชัยรูปี ศรีส, รณกร เทียมอุดมฤกษ์, และจงจิตต์ แซ่ลี. (2568). บทบาทของความรู้ด้านการเงินและทัศนคติทางการเงินต่อพฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในกรุงเทพมหานคร. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 20(71), 46–55.

ปิยะธิดา เกตุแก้ว. (2562). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของประชาชนในภาคเมือง จังหวัดลำพูน (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยรามคำแหง ศูนย์วิทยบริการเฉลิมพระเกียรติจังหวัดเชียงใหม่.

พัชรพรณ อังศธรรมรัตน์. (2560). พฤติกรรมการออมของบุคคลวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วี.ไอล. เอ็ปปียลัต. (2560). ความรู้ทางการเงิน: ตัวกำหนดและผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมการออม. วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 25(47), 67–90. เข้าถึงจาก <https://so06.tci-haijo.org/index.php/husojournal/article/view/76686/61617>

วี.ไอลักษณ์ ไทยอุตส่าห์, และวัลย์กรณ์ อัตตะนันท์. (2531). การเร่งการออมของครัวเรือนในประเทศไทย (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วี.ไอลักษณ์ เสรีตระกูล. (2557). ปัจจัยในการทำนายพฤติกรรมการออมของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร (รายงานผลการวิจัย). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

ศศิวิมล ภูพวง, วิรุณสิริ ใจมา, และประภาพรรณ ไชยานนท์. (2566). พฤติกรรมการออมเจเนอเรชั่น Z: นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, 13(3), 77–90.

ศิวัช กรุณafeen. (2560). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออมและพฤติกรรมการออมของคน Gen Y (การศึกษาค้นคว้าอิสระ). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สิรินันท์ พานพิศ. (2563). พฤติกรรมการออมส่วนบุคคลของบุคลากรในสังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข (การศึกษาค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

อนenza เอี่ยมคุ้ม. (2563). พฤติกรรมการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในอนาคตของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร. คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Cochran, W. G. (1953). Sampling techniques. New York: John Wiley & Sons.

Duesenberry, J. S. (1949). Consumption theory: Imitation behavior. In *Income, saving, and the theory of consumer behavior* (pp. 27–52). Harvard University Press.

Keynes, J. M. (1936). The general theory of employment, interest and money. London: Macmillan.

Modigliani, F., Ando, A., & Brumberg, R. (1954). Life cycle theory of consumption. In *Post-Keynesian economics* (pp. 388–436).

Export Potential and Competitiveness of Thai Beef and Processed Beef to Muslim-Majority Markets in ASEAN

Natty Konthothong*, and Jaran Maluleem

Bangkok Islamic International College, Krirk University, Bangkok 10220

*Corresponding Author: business.phd67@gmail.com

Received 28 June 2025; Revised 1 September 2025; Accepted 3 September 2025

Abstract

This research article examines halal standards for cattle slaughter and processing in ASEAN countries, focusing on Malaysia, Indonesia, and Brunei, and compares Thailand's competitiveness in exporting beef and beef products to these nations. Halal certification for imports is regulated by government bodies: JAKIM in Malaysia, BPJPH in Indonesia, and Brunei's Department of Syariah Affairs. Malaysia's halal certification process includes stringent inspections, and Indonesia's UU JPH law mandates that all products, including imports, must be halal-certified by 2024.

Thailand demonstrates strong competitiveness in beef exports to Malaysia and Brunei, with RCA values of 1.560 and 5.378, indicating alignment with halal standards. In contrast, competitiveness in Indonesia is low (RCA 0.036), due to stricter halal certification and trade barriers. This highlights the need for Thailand to strengthen its

halal certification system, address regulatory challenges, and adapt to diverse ASEAN trade requirements to expand its market presence.

Keywords: ASEAN; Halal; Revealed Comparative Advantage (RCA); Muslim; Beef and Processed Beef

1. Introduction

The central region of Thailand boasts a significant number of cattle slaughterhouses and meat processing plants. This is due to the region's favorable conditions for livestock rearing, including ample grazing land and a rich supply of animal feed. The majority of production and sales take place within the producing provinces and surrounding areas. This production model, which relies on daily orders, is not cost-effective in terms of labor and expenses. It represents a day-to-day livelihood rather than a sustainable business model. Under these circumstances, business owners may struggle to envision a future in this industry, potentially leading to their closure. Therefore, market expansion is crucial for these businesses. Domestic demand remains low due to the economic downturn following the COVID-19 pandemic. As a result, researchers have identified neighboring ASEAN countries as potential markets for expansion. A study of consumer behavior in ASEAN countries revealed that 43.23% of the population adheres to Islam, which prohibits pork consumption and alcohol-based beverages. (The Halal Times, 2025)

These consumers are particularly conscientious in selecting halal-certified food products that align with Islamic principles. Further examination of the three ASEAN countries with the largest Muslim populations – Malaysia, Indonesia, and Brunei – indicated

that 71.8% of their combined population adheres to Islam. Key strategic points before successfully entering the market on the road to ASEAN Economic Community (AEC) cooperation: In addition to creating various opportunities for member countries, Thailand also has many opportunities for trade, investment, and labor mobility. This includes the export of food products to Muslim-majority member countries such as Malaysia, Indonesia, and Brunei. (Cornell University Library, 2017)

Therefore, the development of entrepreneurs at both the slaughterhouse and beef processing levels to understand export standards regarding Halal standards is a preliminary key factor that will enable them to enter the export market to Muslim countries. In addition, learning from the knowledge and experience of existing exporters, together with an analysis of Thailand's competitiveness with other countries, will be an important approach to developing entrepreneurs to promote exports of beef and processed beef to Muslim countries in ASEAN

2. Research Objectives

1. To examine the Halal standards for cattle slaughter and processing for export to the Muslim-majority countries of Malaysia, Indonesia, and Brunei within ASEAN.
2. To analyze Thailand's competitiveness in comparison to other countries in exporting cattle and processed beef to the Muslim-majority countries of Malaysia, Indonesia, and Brunei within ASEAN.

Conceptual Framework

The study examines Halal standards for cattle slaughter and processing in Indonesia, Brunei Darussalam, Malaysia, and Thailand, focusing on Islamic principles, Halal-Haram distinctions, Halal business practices, and ethical regulations. A qualitative approach is used, analyzing documents from both domestic and international sources. Additionally, the Revealed Comparative Advantage (RCA) index is employed to assess the competitive advantage of these countries in beef and processed beef exports. The RCA analysis compares export shares between countries and global averages, determining if a country has a comparative advantage ($RCA > 1$), no advantage or disadvantage ($RCA = 1$), or a disadvantage ($RCA < 1$). This method helps identify products in which each country should specialize, providing insights into trade patterns and international competitiveness. According to the conceptual framework illustrated in Figure 1.

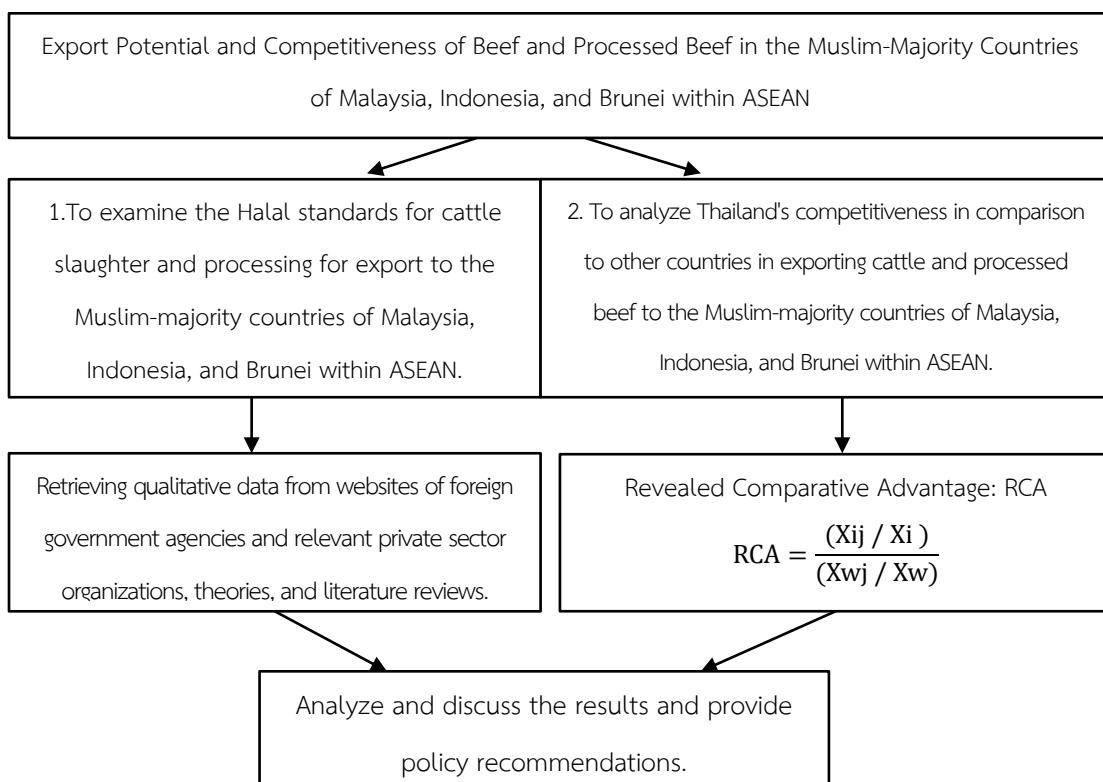

Figure 1 Conceptual Framework

Literature Review

1. Halal Standards and Export Halal Standards Translation

Concepts of Islamic Principles: Islam is a major monotheistic religion centered on the belief in one God, Allah, with Prophet Muhammad as the final messenger. Unlike many religions, Islam has no priesthood; imams serve only as prayer leaders rather than intermediaries. All Muslims follow the same religious obligations and even figures such as imams or the Grand Mufti are regarded as community leaders, not clergy.

The meaning of Islam: In Islam, the concept of “peace” (Salam) is central to faith and has been emphasized since the religion’s inception. Islam teaches that true peace, both in this world and the hereafter, is achieved by living in full submission to the will of Allah as revealed through the Prophet Muhammad (peace be upon him). This encompasses adherence to Sharia, which governs all aspects of life, from personal worship to social justice.

The Main Pillars of Islam: Islam has two main components: beliefs and practices.

“Beliefs” The six main beliefs of Islam are: Islam is founded on six core beliefs. These include belief in one God (Allah), in angels as His messengers, in the revealed scriptures such as the Torah, Psalms, Gospel, and the Quran, and in all prophets from Adam to Muhammad. Muslims also believe in the Day of Judgment and the

afterlife, encompassing Heaven and Hell, as well as in divine decree, affirming that all events occur according to Allah's plan.

"Practices" The five main practices of Islam are: Shahadah (declaration of faith): The five pillars of Islam form the foundation of Muslim life. They include the Shahadah (declaration of faith in Allah and Muhammad as His messenger), Salah (prayer five times daily facing Mecca), Zakat (almsgiving to support the poor), Sawm (fasting during Ramadan), and Hajj (pilgrimage to Mecca at least once in a lifetime if able). Together, these practices provide the framework for living in accordance with Islamic teachings.

Islamic Ethics: Islamic ethics, also known as Muslim ethics, refers to the moral code of conduct expected of Muslims. It encompasses a set of principles and guidelines that govern a Muslim's behavior in all aspects of life, including thoughts, words, and actions. Adhering to Islamic ethics is believed to lead to happiness and fulfillment in both this world and the hereafter.

Islamic ethics, also known as Akhlaq Islamiyah or Islamic morality, encompass a set of fundamental principles that guide Muslims towards righteous conduct and a virtuous life. These principles are derived from the Quran, the Hadith (sayings and actions of Prophet Muhammad), and the teachings of Islamic scholars.

Ihsan, often translated as "excellence" or "perfection of character," represents the highest ideal of Islamic ethics. It reflects a profound sense of servitude to Allah, grounded in constant awareness of His presence and complete devotion to His will. The Quran affirms, "Indeed, Allah is with those who fear Him and those who do good deeds (the Muhsinun)" (Quran 16:128). Prophet Muhammad further defined Ihsan as "to worship Allah as if you see Him; even if you do not see Him, He sees you" (Sahih Bukhari) (The Central Islamic Council of Thailand, 2023).

2. Basic Concepts of Halal and Halal Food

Halal (حلال) is an Arabic word that means "permissible" or "lawful" in Islam. In the context of food, halal refers to food that is considered acceptable for consumption according to Islamic law. Halal food guidelines are based on the teachings of the Quran and the Hadith, which are the primary sources of Islamic law.

Principles of Halal Food: Halal food allows the consumption of certain animals, such as cows, sheep, goats, chickens, and many fish and shellfish, while prohibiting pork, carrion, and animals that die naturally. Slaughtering must be conducted by a Muslim in a prescribed manner that minimizes suffering and ensures complete blood drainage. Blood, alcohol, and pork derivatives are strictly forbidden, while ingredients like gelatin and enzymes require halal verification. To ensure compliance, halal food must also be safeguarded from cross-contamination through separate storage, preparation, and cooking facilities.

Halal food is essential for Muslims as both a religious obligation and an expression of faith, while it is also increasingly valued by non-Muslims for its focus on animal welfare and ethical production. To ensure compliance, many countries have established certification bodies that audit production processes according to Islamic principles. The global halal food industry is expanding rapidly, driven by the rising Muslim population and growing demand for ethical and sustainable products. With its large Muslim community and strong agricultural base, Thailand is well positioned to become a major player in this global market (The Central Islamic Council of Thailand, 2023).

3. Revealed Comparative Advantage: RCA

Each country has different economic conditions in terms of natural resources, capital, and labor. This leads to different production costs and product quality across countries. It is difficult for a single country to produce all goods efficiently. Therefore, countries should focus on producing goods based on their comparative advantages.

The tool used to measure comparative advantage is called the Revealed Comparative Advantage (RCA) index. Under the assumption that comparative advantage determines international trade patterns, the RCA index compares the share of a country's exports of a particular product to the share of that product's exports in total world exports. It is a bilateral adaptation of the traditional RCA, commonly called the Bilateral RCA Index or the Revealed Comparative Advantage with respect to a partner country (Balassa, 1989). The formula for calculating the RCA index is as follows:

$$RCA = \frac{(X_{ij} / X_i)}{(X_{wj} / X_w)}$$

Where: RCA is the index of comparative advantage of product j of country i in country w.

X_{ij} is the value of exports of product j of country i to country w.

X_i is the value of total exports of country i to country w.

X_{wj} is the import value of product j of country w.

j is the type of product exported

i is the country that exports each type of product.

w is the importing country of each type of product.

4. Related Research Papers

Critically examined the usefulness of RCA (Revealed Comparative Advantage) measures, noting that while some commonly used indexes may not fully align with theoretical notions of comparative advantage, they remain valuable for specific tasks. These include uncovering a country's fundamental trade patterns, evaluating the effects of trade barriers across product categories, and identifying countries that compete closely within a given market. This perspective demonstrates how RCA serves as a practical tool for bridging economic theory and applied trade analysis. (French, 2017)

Expanding on its empirical application, competitive trade within the European Union cluster economies between 2009 and 2018 was analyzed using Balassa's RCA index, with findings showing that countries with RCA values greater than one tend to thrive economically compared to lower-performing competitors. The study also confirmed that the European economy is structurally driven by mechanized trade rather than agriculture, thereby underscoring the policy relevance of RCA in revealing structural strengths and weaknesses in regional economies. (Adigwe, 2022)

In the Asian context, the comparative advantage of the Thai silk industry from 2004 to 2013 across major export markets-namely the World, America, and ASEAN-was examined using RCA. The results revealed that Thailand

maintained a strong competitive advantage in the ASEAN market, while the Philippines and Indonesia exhibited greater advantage in the American market. Notably, Vietnam demonstrated a broad-based advantage with RCA values exceeding one across all three markets. This study illustrates the applicability of RCA in examining agricultural and agro-industrial products, offering insights that can guide both producers and policymakers in shaping strategies for regional and global competitiveness. (Choknanthakit and Thipbharos, 2016)

Taken together, these studies reaffirm that RCA is not only beneficial for understanding comparative advantage from both theoretical and empirical perspectives but also serves as a valuable instrument for agricultural trade analysis and policymaking. Its ability to identify product-level competitiveness makes it particularly relevant for guiding trade policy, export promotion strategies, and economic integration efforts within both regional and global contexts.

3. Research Methodology

1. This study examines Halal standards for cattle slaughter and processing for export in Indonesia, Brunei Darussalam, Malaysia, and Thailand. The research encompasses various aspects of Halal knowledge, including Islamic principles, Halal-Haram distinctions, Halal business practices, regulations, ethics, and specifications. The study employs a qualitative approach, analyzing a comprehensive collection of documents from both domestic and international sources.

2.Revealed Comparative Advantage (RCA) Index: Under the assumption that comparative advantage determines international trade patterns, the RCA index compares a country's share of exports of a particular good to its total exports to the world's share of exports of that good.

The researcher will conduct a revealed comparative advantage (RCA) analysis. The scope of the study includes Indonesia, Brunei Darussalam, Malaysia, and Thailand. The researcher will examine the RCA values for beef and processed beef by analyzing export and import data. The RCA concept is based on the principle that a country should export a product in a proportion greater than the world average export proportion if it can produce that product at a lower cost than other countries. The calculated RCA values will be compared to the world average of 1. Therefore, the criteria for considering RCA are as follows:

RCA > 1: The country has a comparative advantage in producing and exporting the product.

RCA = 1: The country has no comparative advantage or disadvantage in producing and exporting the product.

RCA < 1: The country has a comparative disadvantage in producing and exporting the product.

The RCA index is a valuable tool for identifying products in which a country should specialize its production and exports. However, it is a static measure that does not consider changes in technology, trade policies, or other factors that could affect a country's comparative advantage.

4. Research Findings

1. To examine the Halal standards for cattle slaughter and processing for export to the Muslim-majority countries of Malaysia, Indonesia, and Brunei within ASEAN.

1.1 Malaysia: The importation of halal products into Malaysia must comply with the regulations related to halal certification, which are primarily governed by JAKIM (Jabatan Kemajuan Islam Malaysia) and relevant authorities involved in the importation process.

Laws and Regulations:

1.1.1 Halal Certification for Imported Goods: Halal products imported into Malaysia must be certified halal by JAKIM or an agency accredited by JAKIM. Imported goods must have a halal certificate or a certificate from a halal authority in the country of origin recognized by JAKIM.

1.1.2 Halal Product Inspection: Imported goods will undergo inspection by relevant authorities to ensure that they are free from contamination by non-halal substances (e.g., pork or alcohol) and that the production process adheres to the required standards.

1.1.3 Enforcement of Laws: If it is found that a trader or manufacturer cannot present valid halal certification or sells non-halal products, they will be fined or prosecuted according to the law.

Note: JAKIM (Jabatan Kemajuan Islam Malaysia) - Malaysia

JAKIM (Department of Islamic Development Malaysia) is a government agency in Malaysia responsible for the development of Islam and the regulation of halal standards in the country. It is also tasked with providing halal certification for various products, particularly in the food, beverage, and related sectors.

Key Responsibilities of JAKIM:

1. Halal Certification of Products: JAKIM issues halal certificates for products and production processes in Malaysia, ensuring that these products align with halal principles.
2. Setting Halal Standards: JAKIM establishes halal standards for domestic products, using MS 1500 as the standard for halal food production.
3. Inspection of Production: JAKIM conducts inspections of establishments, such as food production factories, to ensure that they comply with halal principles in their production processes.
4. Promoting Knowledge: JAKIM is also responsible for educating the public about halal principles and monitoring products in the market.

1.2 Indonesia: The importation of halal products in Indonesia is regulated by BPJPH (Badan Penyelenggara Jaminan Produk Halal), an agency responsible for managing the halal certification of various products in the country.

Laws and Regulations:

1.2.1 Halal Certification by BPJPH: Products imported into Indonesia must be certified halal by BPJPH. If the product is not certified halal by an accredited halal authority in the country of origin, it must undergo certification by BPJPH in Indonesia.

1.2.2 UU JPH (Halal Product Certification Act): This law mandates that all products sold in Indonesia, including imported goods, must obtain halal certification by 2024.

1.2.3 Import Inspection: Imported goods must have a halal certificate from the country of origin or be certified by BPJPH to ensure compliance with standards.

1.2.4 Enforcement of Laws: Products that falsely claim to be halal or are not certified according to the law will face penalties as stipulated by regulations.

Note: BPJPH (Badan Penyelenggara Jaminan Produk Halal) - Indonesia

BPJPH (Halal Product Assurance Agency) is a government agency in Indonesia responsible for managing the halal certification of all products in the country. BPJPH operates under the Ministry of Religious Affairs of Indonesia and is tasked with overseeing halal standards in accordance with the Halal Product Certification Law.

Key Responsibilities of BPJPH:

1. Halal Certification: BPJPH is responsible for issuing halal certificates for products in Indonesia, including those imported from abroad.
2. Management of the Certification System: BPJPH manages the process of halal certification applications, including setting up the procedures for inspection and certification of halal products.
3. Development of Halal Standards: BPJPH collaborates with MUI (Majelis Ulama Indonesia) to establish the halal standards that must be followed in product manufacturing.
4. Compliance Monitoring: BPJPH ensures that imported and domestically produced products meet halal criteria by conducting regular inspections to verify compliance.

1.3 Brunei: The importation of halal products in Brunei is regulated by the Department of Syariah Affairs (Jabatan Hal Ehwal Syariah), which is responsible for inspecting and certifying halal products.

Laws and Regulations:

1.3.1 Halal Certification from Relevant Authorities: Products imported into Brunei must be certified halal by Jabatan Hal Ehwal Syariah or an agency accredited by the Brunei government to ensure that the product aligns with Islamic principles.

1.3.2 Halal Product Inspection: Imported products must undergo inspection, including a review of ingredients and the production process, to ensure that they are free from contamination by non-halal substances.

1.3.3 Halal Certification Label: Products that pass the inspection will be issued a halal certificate by the relevant authority, and the halal label or symbol must be displayed on the product so that consumers can verify its halal status.

1.3.4 Enforcement of Laws: If a product falsely claims to be halal or violates regulations, it will be subject to fines or legal action according to the law.

Note: Jabatan Hal Ehwal Syariah - Brunei Darussalam

Jabatan Hal Ehwal Syariah (Department of Syariah Affairs) is a government agency in Brunei responsible for overseeing and regulating Islamic practices within the country, including the certification of halal products and ensuring that various goods comply with Islamic principles.

Main Objectives of Jabatan Hal Ehwal Syariah

1. Halal Certification: Jabatan Hal Ehwal Syariah is tasked with certifying halal products in Brunei, including inspecting imported goods to ensure they meet halal standards.

2. Establishing Halal Standards: This department sets the standards and regulations concerning halal products sold in Brunei.

3. Regulating Halal Goods: Jabatan Hal Ehwal Syariah monitors the production processes of goods within Brunei, as well as imported products, to ensure they are free from contamination by non-halal substances.

4. Promoting and Disseminating Knowledge: The agency also organizes training and educational programs to raise awareness about halal principles among the Bruneian public.

1.4 Summary of Halal Import Regulations and Standards Comparison

1.4.1 Malaysia: Imported halal products must be certified by JAKIM, and a thorough inspection is conducted to ensure that the products are free from contamination by non-halal substances.

1.4.2 Indonesia: Imported products must have halal certification from BPJPH or be certified by the halal authorities in the exporting country. If no halal certificate is provided, BPJPH must carry out an inspection.

1.4.3 Brunei: Imported halal goods must be certified by Jabatan Hal Ehwal Syariah and undergo inspection to ensure they comply with Islamic principles.

In all of these countries, the importation of halal products requires certification from the relevant authority, along with inspections to ensure the products are safe and in line with Islamic regulations.

Table 1 Laws and Regulations on Halal Certification

Country	Key Laws and Regulations	Enforcement
Thailand	<ul style="list-style-type: none">- No mandatory halal certification for all products (optional system).- Certification is conducted by CICOT and the Provincial Islamic Committees.	<p>Voluntary system. Businesses may choose whether to apply for halal certification.</p>

Indonesia	<ul style="list-style-type: none"> - Law No. 33/2014 mandates that all food and beverage products must obtain halal certification by 2024. - BPJPH is the agency responsible for managing the certification system. 	Mandatory for all food and beverage products sold domestically.
Malaysia	<ul style="list-style-type: none"> - Halal Trade Act and MS 1500:2019 Standard. - JAKIM is responsible for issuing halal certification and emphasizes quality inspection. 	Voluntary for domestic products but internationally recognized as a high standard.
Brunei	<ul style="list-style-type: none"> - Halal Certificate and Halal Label Order 2005. - Mandatory for all products wishing to bear a halal label. 	Mandatory for all product categories sold under the halal label.

Source: Author's Analyze

2. To analyze Thailand's competitiveness in comparison to other countries in exporting cattle and processed beef to the Muslim-majority countries of Malaysia, Indonesia, and Brunei within ASEAN.

The Revealed Comparative Advantage (RCA) analysis shows that Malaysia and Brunei Darussalam have RCA values of 1.560 and 5.378, respectively. This indicates that $RCA > 1$, meaning that Thailand holds a comparative advantage in exporting Beef and Beef Products to the Malaysian and Brunei Darussalam markets. In contrast, Indonesia has an RCA value of 0.036, indicating $RCA < 1$,

which means that Thailand does not have a comparative advantage in exporting Beef and Beef Products to the Indonesian market, as shown in Table 2

Table 2 Import and Export Value and Revealed Comparative Advantage (RCA), 2023

Import and Export Value	Country (million USD)		
	Malaysia	Brunei Darussalam	Indonesia
Export Value of Beef and Beef Products from Thailand ¹	384.800	0.343	14.610
The total export value of Thailand ¹	76,987	1,106	80,894
The value of imports of beef and beef products ²	900	0.439	1,100
The value of total imports of the country ³	280,992	7,612	22,1890
RCA of Thailand ⁴	1.560	5.378	0.036

Source: ¹Pasusart New, 2023

²Livestock and Poultry, World Markets and Trade, 2023

³Ministry of Agriculture and Cooperatives, 2024

⁴Author's Calculation

5. Discussion of Research Findings

The Revealed Comparative Advantage (RCA) analysis indicates that Thailand holds a strong competitive edge in exporting beef and beef products to Malaysia and Brunei Darussalam, with RCA values of 1.560 and 5.378 respectively. This advantage stems from Thailand's strong halal certification standards, high-quality products, and competitive pricing. In contrast, Thailand faces significant challenges in Indonesia, where the RCA is only 0.036, largely due to stricter halal certification requirements and trade barriers. These findings align with previous studies showing Thailand's strong performance in some ASEAN markets but difficulties in more regulated markets like Indonesia. Thailand is well-positioned in Malaysia and Brunei but must reassess its strategy for Indonesia by improving halal certification processes, addressing trade barriers, and adapting export approaches. Such measures will help Thailand better navigate the diverse regulatory frameworks across ASEAN and enhance its competitiveness in the region.

6. Recommendation

To enhance Thailand's beef export competitiveness in Malaysia, Indonesia, and Brunei, three strategies are key. First, strengthen halal certification by partnering with credible bodies, especially to meet Indonesia's strict standards. Second, adapt to each country's regulations, improving certification efficiency and overcoming trade barriers under laws like Indonesia's UU JPH. Third, invest in

market research to capture consumer preferences and differentiate products through quality, price, and halal assurance. Leveraging cost-effectiveness, consistency, and compliance will build trust and expand market share. Together, these strategies will reinforce Thailand's position and policy direction in Muslim-majority ASEAN markets.

7. References

Adigwe, E. (2022). A comparative analysis of competitive trade in a cluster market of the European Union: The revealed comparative advantage (RCA) index. *Journal of Contemporary Issues in Economics and Business*, 68(1), 14–24.

Balassa, B. (1989). *Comparative advantage, trade policy and economic development*. New York: Harvester Wheatsheaf.

Choknanthakit, Y., & Thipbharos, T. (2016). Revealed comparative advantage index (RCA) of Thai silk industry with ASEAN competitors. *Suthiparithat Journal*, 30(93), 222–234.

Cornell University Library. (2025). *Islam in Southeast Asia*. In *Islam Asia Exhibit*. Retrieved March 1, 2025, from <https://guides.library.cornell.edu/islamasiaexhibit/islamseasia>.

French, F. (2017). Revealed comparative advantage: What is it good for? *Journal of International Economics*, 106, 83–103.

Livestock and Poultry, World Markets and Trade. (2023). *Livestock and poultry: World markets and trade.* Retrieved March 1, 2024, from

<https://usda.library.cornell.edu/concern/publications/73666448x>.

Ministry of Agriculture and Cooperatives. (2016). *Beef cattle farming manual for Thai*

farmers. Retrieved March 1, 2024, from

https://pvloknr.dld.go.th/webosm_61/webfile/bowchow/bowchow1.pdf.

National Intelligence Agency. (2023). *Basic information of foreign countries 2025.*

Retrieved April 30, 2024, from <https://world.nia.go.th/almanac/>.

Office of the Central Islamic Council of Thailand. (2024). *Various regulations.*

Retrieved April 30, 2024, from <https://cicot.or.th/th/about/regulation>.

Pasusart New. (2023). “Beef cattle” situation and trends in 2023 by the Office of

Agricultural Economics. Retrieved March 1, 2024, from

<https://shorturl.asia/3aY2u>.

The Halal Times. (2025). Authentic products fuel Southeast Asia Muslim consumer

market. Retrieved March 1, 2025, from

<https://www.halaltimes.com/authentic-products-fuel-southeast-asia-muslim-consumer-market>.

World Population Review. (2025). *Muslim population by country 2025.* Retrieved March

1, 2025, from <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/muslim-population-by-country>.

Economic and Digital impacts on New Business Formation in Thailand

Thanwarat Srichampa*

Siam Technology College, Bangkok 10600

*Corresponding Author: thanwaratsr@siamtechno.ac.th

Received 17 July 2025; Revised 12 September 2025; Accepted 1 October 2025

Abstract

Entrepreneurial activity is a vital component of regional economic growth, especially in emerging economies. This study, drawing on economic, demographic, and socio-digital perspectives, investigates the economic and digital determinants of new business registrations across 78 Thai provinces. Employing a log-transformed multiple regression model, the analysis explores the influence of gross provincial product (GPP) per capita, population size, and internet penetration on entrepreneurial formation. The findings reveal that GPP per capita significantly drives business creation, while population size is inversely related. Internet penetration exhibits a positive but statistically insignificant effect. The results underscore the importance of fostering economic capacity and balanced infrastructure development to stimulate entrepreneurship in Thailand's diverse provincial landscape, offering insights relevant to similar emerging contexts.

Keywords: Regional Entrepreneurship; Digital Infrastructure; Thailand; Economic Development; Provincial Disparities

1. Introduction

Entrepreneurship serves as a cornerstone for economic dynamism, job creation, and innovation. In emerging economies like Thailand, understanding the spatial variation in entrepreneurial activity is crucial to inform equitable development strategies. Despite robust national growth, regional disparities persist in Thailand, especially in the distribution of new business ventures. Addressing these discrepancies requires a nuanced understanding of the economic and infrastructural determinants that shape entrepreneurial landscapes. This study aims to fill that gap by empirically analyzing how economic prosperity, demographic factors, and digital infrastructure contribute to new business registrations at the provincial level. This research adopts interdisciplinary lens, integrating perspectives from economic geography, development studies, and digital transformation research to provide a comprehensive understanding of the factors shaping new business ventures at the sub-national level. The insights derived are pertinent not only to Thailand but also offer valuable lessons for other emerging economies grappling with similar challenges of fostering entrepreneurship amidst regional disparities and evolving digital landscapes.

2. Research Objectives

1. To investigate the relationship between provincial economic prosperity (measured by Gross Provincial Product per capita) and the rate of new business formation in Thailand.
2. To analyze the impact of population size on entrepreneurial activity across provinces.
3. To examine the role of digital infrastructure, particularly internet penetration, in influencing new business registrations.

Literature Review

Regional Background of Entrepreneurial Activities in Thailand

1. Northern Thailand (Chiang Mai, Chiang Rai, Lampang, Lamphun)

Northern Thailand is positioning itself as a hub for innovation and creative economy development, especially under the Northern Economic Corridor framework, which prioritizes sustainable culture-based industries, digital infrastructure, wellness, and smart-city initiatives linked to the Bio-Circular-Green (BCG) economic model (OECD, 2021; Northern Economic Corridor, 2024). Chiang Mai, in particular, has gained recognition as a UNESCO Creative City, leveraging IT, digital content, handicrafts, and design to enhance its creative economy (Chiang Mai Creative City, 2024). Entrepreneurial opportunities in this region are reinforced through advanced agriculture, biotechnology, and “food-for-the-future” start-ups, which have been highlighted as high-potential clusters requiring targeted policy support (OECD, 2021).

2. Northeastern Thailand (Isan / NEEC: Nakhon Ratchasima, Khon Kaen, Udon Thani, Nong Khai)

The Northeastern region (Isan) is Thailand's least economically developed region, with household incomes and per capita GDP well below the national average (JICA, 2012). Its entrepreneurial landscape is dominated by traditional agriculture, silk weaving, and small-scale cottage industries, many of which are supported through the One Tambon One Product (OTOP) program. OTOP encourages rural villages to create distinctive marketable goods—from textiles to ceramics and local foods—boosting rural entrepreneurship and linking it to national and international markets (OTOP, 2023). While large-scale industry remains limited, agro-industrial ventures, particularly in food processing and sugar, are gradually expanding in provinces such as Khon Kaen and Nakhon Ratchasima (JICA, 2012).

3. Central Thailand and Bangkok Vicinity

The Central region, anchored by Bangkok, has long been the economic nucleus of Thailand, concentrating enterprise activity, infrastructure, and investment. Research has shown since the 1980s that clusters of entrepreneurship along Bangkok and its surrounding transport arteries serve as engines for national and regional growth (Askew, 2012). More recently, Chachoengsao Province, located within the Eastern Development Zone, has been designated as part of a Special Economic Zone (SEZ) for clean energy and electric vehicles (EVs). It is emerging as a hub for entrepreneurial activity in renewable energy, battery production, and related industries (Chachoengsao Province Report, 2023).

4. Southern Thailand

Entrepreneurial activities in Southern Thailand are increasingly tied to its role within the Eastern Economic Corridor (EEC) strategy, which promotes innovation-driven clusters in high-value industries such as digital technologies, aviation, medical innovation, and biotechnology (Thailand EEC Office, 2023). Its strategic coastal location facilitates integration with global trade and investment networks, while infrastructure investments

are positioning the South as a rising hub for technology-driven entrepreneurship and advanced industrial activities (Thailand EEC Office, 2023).

3. Research Methodology

This study adopts a cross-sectional quantitative design to examine the economic and digital predictors of new business registrations across 78 Thai provinces. Relying on official secondary data and multiple regression modeling, the analysis evaluates structural relationships among regional indicators relevant to entrepreneurship.

Data and Variables

The dependent variable- new business registrations- is sourced from the Department of Business Development, serving as a formal indicator of entrepreneurial activity. Independent variables include:

1. GPP per capita: A proxy for regional economic affluence and infrastructure.
2. Population size: Reflects demographic scale and potential agglomeration effects.
3. Internet penetration: Indicates digital infrastructure as the percentage of residents with internet access.

All data come from the National Statistical Office and provincial reports. Log-transformations are applied to continuous variables to address skewness and stabilize variance, while z-score standardization improves coefficient comparability and mitigates multicollinearity.

Model Specification

The core model is a multiple linear regression:

$$\text{Log (1 + Business_Registrations)} = \beta_0 + \beta_1 \text{log}(1 + \text{GPP_per_Capita}) + \beta_2 \text{log}(1 + \text{Population}) + \beta_3 \text{Internet_Penetration} + \epsilon$$

To improve the suitability of the data for regression analysis, all continuous variables were transformed using the $\log(1+x)$ function. This transformation reduces skewness, stabilizes variance, retains observations with zero values, and allows elasticity-based interpretation of coefficients, capturing diminishing marginal effects in economic relationships. Heteroskedasticity was further assessed through residual-fitted plots, which suggested non-constant error variance, and confirmed by the Breusch-Pagan and White tests. Consequently, heteroskedasticity-consistent robust standard errors (White, 1980) were employed to ensure the reliability of coefficient estimates and statistical inference.

Table 1: Regression Coefficients Explaining Provincial New Business Registrations in Thailand

Variable	Coefficient	Std. Error	t	P> t	[0.025	0.975]
const	9.1596	7.9838	1.1473	0.2550	-6.7485	25.0677
log_GPP	6.5794	0.4890	13.4554	0.0000	5.6051	7.5537
log_Population	-7.6704	0.4191	-18.3029	0.0000	-8.5054	-6.8353
Internet_Penetration	0.1840	0.0228	8.0562	0.0000	0.1385	0.2295

Ordinary Least Squares (OLS) with robust standard errors is used due to its interpretability and appropriateness for the dataset (n = 78). Model

assumptions-linearity, independence, and homoscedasticity-are met, with variance inflation checks confirming acceptable multicollinearity levels.

Design Rationale and Limitations

The cross-sectional approach is suited for assessing structural patterns at a single point in time but cannot capture causal dynamics or temporal lags. While the model provides meaningful insights, it may omit variables such as education, governance quality, or industrial structure-factors likely to influence entrepreneurship.

Internet penetration, used as a unidimensional proxy for digital readiness, may not capture digital literacy or usage depth. Additionally, informal entrepreneurship is not reflected in registration data, possibly understating activity in rural or low-income areas.

Theoretical Framing

The methodological design aligns with the Resource-Based View (RBV) and Regional Innovation Systems frameworks. GPP represents tangible assets; population and digital access reflect regional capabilities and infrastructure embedded in local systems of innovation and entrepreneurship.

5. Discussion of Research Findings

This study highlights the heterogeneous nature of regional entrepreneurial ecosystems in Thailand, as reflected in the differential effects of Gross Provincial Product (GPP) per capita, population size, and internet penetration on new business formation. The results confirm that economic affluence positively influences entrepreneurship, while population size has a surprising negative association. Internet access, though theoretically important, did not emerge as a statistically significant factor. These findings

invite a more nuanced examination of the mechanisms, constraints, and contextual differences shaping entrepreneurship across provinces.

GPP Per Capita and Economic Affluence

The positive and significant impact of GPP per capita reinforces the foundational theory that economic prosperity enables entrepreneurship by creating demand, access to capital, and supportive infrastructure (Acs & Armington, 2006). Affluent provinces often attract skilled labor and benefit from institutional maturity, lowering transaction costs for new businesses. However, GPP's role must be interpreted contextually. High GPP may primarily foster opportunity-driven entrepreneurship, while necessity-driven ventures may decline as formal employment expands (Reynolds et al., 2005).

Moreover, GPP may act as a proxy for deeper structural enablers such as governance quality, rule of law, and institutional efficiency (Rodríguez-Pose, 2013). Its sectoral composition also matters—GPP dominated by extractive or tourism sectors may offer fewer backward linkages for entrepreneurial spillovers. Future research should distinguish between types of entrepreneurship and incorporate sectoral data to refine the understanding of GPP's entrepreneurial implications.

Population Size and the Urban Paradox

Contrary to classic agglomeration theory, this study finds a negative relationship between population size and business formation. While dense populations can foster innovation and market proximity (Glaeser et al., 1992), excessive urban concentration in Thailand appears to generate congestion, inflated costs, and bureaucratic inefficiencies, which may stifle formal entrepreneurial activity. High land prices and saturation of competitive markets deter new entrants, particularly in urbanized provinces around Bangkok.

An alternative explanation is the underrepresentation of informal entrepreneurship in official data. Densely populated regions may host a vibrant informal sector-micro-businesses that operate outside formal regulatory frameworks and are thus excluded from new business registration statistics (Williams & Nadin, 2012). The negative correlation may reflect this measurement bias, underscoring the importance of mixed-method approaches to capture hidden entrepreneurial dynamics.

Furthermore, this finding signals that urbanization without corresponding institutional and infrastructural improvements can inhibit entrepreneurial potential. Rapid, unbalanced urban growth in emerging economies often outpaces the state's capacity to manage regulatory efficiency, service provision, and inclusive development. Effective urban planning, decentralization of administrative functions, and digitalization of business processes are potential solutions to mitigate these challenges.

Internet Penetration and Digital Gaps

Although internet penetration shows a positive coefficient, it is statistically insignificant in predicting business registrations. This finding challenges the common narrative of digital connectivity as a universal enabler of entrepreneurship (Brynjolfsson & McAfee, 2014). It suggests that digital infrastructure alone is insufficient-what matters more is how internet access is integrated with complementary capabilities such as digital literacy, platform usage, e-commerce ecosystems, and supportive legal and financial environments (Hilbert, 2016; UNCTAD, 2021).

In Thailand, the uneven development of digital skills and affordable services limits the transformative potential of internet access. Many entrepreneurs lack training to leverage digital tools for market expansion or operational efficiency. Additionally, if the majority of new registrations are for traditional brick-and-mortar businesses, the

role of digital tools in their formation may be limited. Internet access may be more relevant in scaling or diversifying businesses rather than initiating them.

Thus, future research should include composite digital readiness indices and qualitative data on usage patterns. Policies should shift from merely expanding infrastructure to building inclusive digital ecosystems-emphasizing training, platform development, and regulatory clarity for online commerce.

Unobserved Factors and the Limits of the Model

With an R^2 of 0.216, the model explains only about 22% of the variance in new business formation, indicating that many determinants lie outside the scope of GPP, population, and internet access. This modest explanatory power is not a flaw but a call to investigate additional drivers such as:

- Human capital: Educational attainment, vocational training, and entrepreneurial experience influence capacity and confidence to launch ventures.
- Access to finance: Credit availability, microfinance, and investment networks reduce capital constraints and encourage risk-taking.
- Institutional quality: Regulatory efficiency, transparency, and property rights shape the ease and attractiveness of formal entrepreneurship.
- Cultural attitudes: Risk tolerance, views on failure, and social support for entrepreneurs vary across provinces and affect business creation.

These factors suggest the need for more holistic, interdisciplinary, and mixed-method studies. Combining quantitative modeling with case studies and surveys can uncover context-specific dynamics and motivations behind entrepreneurial behavior.

While the log-transformed OLS model offers useful insights, it omits potentially critical control variables such as educational attainment, sectoral diversity, and governance quality, all of which are recognized as influential drivers of entrepreneurship (Rodríguez-Pose, 2013; Fritsch & Wyrwich, 2017). Their exclusion may contribute to omitted variable bias and partially explain the model's modest explanatory power. Moreover, the use of a cross-sectional design restricts the analysis to structural associations at a single point in time. This prevents exploration of temporal dynamics, path dependence, and causal inference, which are central to understanding entrepreneurial processes (Audretsch & Fritsch, 2002; Stam, 2010). While these limitations are acknowledged, they also highlight avenues for future research employing panel data, longitudinal models, and broader institutional indicators to capture the evolving and multi-dimensional nature of entrepreneurship in emerging economies.

Conclusion

This study contributes to a growing literature emphasizing the multidimensional and spatially uneven nature of entrepreneurship in emerging economies. It reaffirms the importance of economic prosperity while cautioning against simplistic assumptions about population scale and digital infrastructure. Entrepreneurship in Thailand is shaped not only by material conditions but also by institutional readiness, cultural context, and human capacity.

Policy efforts should therefore be tailored to provincial realities—promoting inclusive economic growth, urban governance reforms, and digital upskilling. Academic inquiry, in turn, must evolve beyond linear models to embrace complexity, intersectionality, and the lived experiences of entrepreneurs. Together, these approaches can support a more inclusive and dynamic

entrepreneurial landscape in Thailand and other emerging economies navigating similar transitions.

Ethical Considerations

All data are publicly available, with no human subjects involved. Full documentation and analytical code are available upon request to ensure transparency and reproducibility.

6. Recommendation

Policy Implications: Toward Inclusive and Contextualized Interventions

The findings highlight the need for targeted economic development to promote inclusive growth across Thailand's provinces. In particular, resources should be strategically directed toward provinces with low GPP and limited infrastructure, where entrepreneurial opportunities are often constrained by structural disadvantages. Strengthening local capital markets, improving public service delivery, and fostering industrial diversification can help broaden the base of entrepreneurial activity. Such measures would not only reduce regional disparities but also create more sustainable conditions for new business formation, ensuring that growth is distributed more equitably across the country.

Future Research Directions

Building on this study, future research should move beyond cross-sectional analysis by employing panel data to better capture causal relationships and the dynamic effects of entrepreneurship over time. Such an approach would allow for a more nuanced understanding of how economic, digital, and social factors evolve and interact across different periods.

Further work should also disaggregate findings by sector and type of entrepreneurship, distinguishing, for example, between opportunity-driven and necessity-driven ventures. This distinction is critical, as the determinants and trajectories of these entrepreneurial activities often diverge significantly. In addition, scholars could extend the analysis by examining regional institutions, including variations in corruption levels, regulatory burdens, and governance capacity, to understand how institutional environments condition entrepreneurial outcomes.

Another promising direction involves exploring interaction effects, such as whether internet penetration exerts a stronger influence in provinces with high gross provincial product (GPP) or among particular demographic groups. To complement these quantitative analyses, future studies should also incorporate qualitative perspectives, including interviews and focus groups with entrepreneurs in both high-density urban centers and low-income rural provinces. Such mixed-methods approaches would capture the lived experiences behind the data, offering richer insights into the challenges and opportunities facing entrepreneurs across Thailand.

7. References

Acs, Z. J., & Armington, C. (2006). *Entrepreneurship, geography, and American economic growth*. Cambridge University Press.

Acs, Z. J., Szerb, L., & Autio, E. (2014). *The global entrepreneurship and development index*. Springer. <https://doi.org/10.1007/978-1-4939-0437-3>.

Anselin, L. (1988). *Spatial econometrics: Methods and models*. Springer. <https://doi.org/10.1007/978-94-015-7799-1>.

Askew, M. (2012). *Bangkok: Place, practice and representation*. Routledge.

Audretsch, D. B., & Fritsch, D. B. (2002). Growth regimes over time and space. *Regional Studies*, 36(2), 113–124. <https://doi.org/10.1080/00343400220121957>.

Brynjolfsson, E., & McAfee, A. (2014). *The second machine age: Work, progress, and prosperity in a time of brilliant technologies*. W. W. Norton & Company.

Chachoengsao Provincial Office. (2023). *Special economic zone development report*. Government of Thailand.

Chiang Mai Creative City. (2024). *UNESCO creative city profile: Chiang Mai*. Retrieved from <https://www.chiangmaicreativecity.org>.

Fritsch, M., & Storey, D. J. (2014). Entrepreneurship in a regional context: Historical roots, recent developments and future challenges. *Regional Studies*, 48(6), 939–954. <https://doi.org/10.1080/00343404.2014.892574>.

Fritsch, M., & Wyrwich, M. (2017). *The regional emergence of start-ups in Germany*. Oxford University Press.

Glaeser, E. L., Kallal, H. D., Scheinkman, J. A., & Shleifer, A. (1992). Growth in cities. *Journal of Political Economy*, 100(6), 1126–1152.
<https://doi.org/10.1086/261856>.

Hilbert, M. (2016). The bad news is that the digital access divide is here to stay: Domestically installed bandwidths among 172 countries for 1986–2014. *Telecommunications Policy*, 40(6), 567–581.
<https://doi.org/10.1016/j.telpol.2016.01.006>.

JICA. (2012). *Data collection survey on regional economic development in the Kingdom of Thailand*. Japan International Cooperation Agency.

Northern Economic Corridor. (2024). *Strategic plan for the Northern Economic Corridor*. Ministry of Industry, Thailand.

OECD. (2021). *OECD territorial reviews: Northern Economic Corridor, Thailand*. Organisation for Economic Co-operation and Development.

OTOP. (2023). *One Tambon One Product (OTOP) program annual report 2023*. Community Development Department, Ministry of Interior, Thailand.

Qiang, C. Z. W., Rossotto, C. M., & Kimura, K. (2009). Economic impacts of broadband. In *Information and communications for development 2009: Extending reach and increasing impact* (pp. 35–50). World Bank.
<https://doi.org/10.1596/978-0-8213-7605-8>.

Reynolds, P. D., Bosma, N., Autio, E., Hunt, S., De Bono, N., Servais, I., Lopez-Garcia, P., & Chin, N. (2005). Global Entrepreneurship Monitor: Data collection design and implementation 1998–2003. *Small Business Economics*, 24(3), 205–231. <https://doi.org/10.1007/s11187-005-1980-1>.

Rodríguez-Pose, A. (2013). Do institutions matter for regional development? *Regional Studies*, 47(7), 1034–1047.
<https://doi.org/10.1080/00343404.2012.748978>.

Stam, E. (2010). Entrepreneurship, evolution and geography. In R. Boschma & R. Martin (Eds.), *The handbook of evolutionary economic geography* (pp. 307–348). Edward Elgar Publishing.

Thailand Eastern Economic Corridor Office. (2023). *EEC annual report 2023: Innovation-driven clusters*. EEC Office of Thailand.

UNCTAD. (2021). *Digital economy report 2021: Cross-border data flows and development – For whom the data flow*. United Nations Conference on Trade and Development. https://unctad.org/system/files/official-document/der2021_en.pdf.

White, H. (1980). A heteroskedasticity-consistent covariance matrix estimator and a direct test for heteroskedasticity. *Econometrica*, 48(4), 817–838. <https://doi.org/10.2307/1912934>.

Williams, C. C., & Nadin, S. (2012). Tackling the hidden enterprise culture: Government policies to support the formalization of informal entrepreneurship. *Entrepreneurship & Regional Development*, 24(9–10), 895–915. <https://doi.org/10.1080/08985626.2012.742325>.

Wooldridge, J. M. (2013). *Introductory econometrics: A modern approach* (5th ed.). Cengage Learning.

Economic Impact and Development Factors of the Wine Industry in Dongfeng Mile, Maitreya City, Yunnan, China

Renzhong Hu*, Waraporn Nunthasen, Ke Nunthasen, Nirote Sinnarong

Faculty of Economics, Maejo University, Chiang Mai, 50290

*Corresponding Author: mju6612304007@mju.ac.th

Received 24 June 2025; Revised 8 October 2025; Accepted 14 October 2025

Abstract

Background and Aim: This study examines the economic impact of the wine industry in Dongfeng Mile, Maitreya City, Yunnan, China. It aims to identify key factors influencing the industry's growth and assess its contributions to the regional economy. **Materials and Methods:** The study employs SWOT and PEST analysis, complemented by regression models using data from 2000 to 2023. The research focuses on factors including production efficiency, brand recognition, policy support, market demand, and industrial integration.

Results: The findings indicate that policy support and industrial integration play crucial roles in economic growth, while market demand fluctuations and resource constraints pose challenges. The tourism-wine industry synergy significantly enhances local employment and urbanization.

Conclusion: The study provides empirical insights into optimizing the wine industry's economic contribution in Dongfeng Mile. Policy recommendations include infrastructure investment, branding strategies, and sustainable agricultural practices.

Keywords: Wine Industry; Economic Growth; SWOT Analysis; PEST Analysis; Industrial Integration; Yunnan

1. Introduction

China's wine industry has experienced more than 120 years of development since its inception, but only the decades of reform and opening up have seen the most rapid development of China's wine industry, with the most rapid development after China's accession to the World Trade Organization (WTO). The city of Mile in Yunnan Province first started to grow grapes in the 1960s, and after decades of stormy times, Mile grapes have become a geographical indication product of China. Mile City, Yunnan Province has five major advantages in grape growing: high altitude, better varieties of rose honeys, long sunshine hours, earliest to market and earliest to ripen. Since the 1960s since the beginning of grape planting, after ten years of development, now Mile city planted grape varieties are cloud dance, rose honey, French wild, etc., Mile city fruit industry is mainly grapes, grapes planted area of 6866 hectares, accounting for 46% of the city's fruit planting area. During the decades of rapid development of the wine industry in Mile City, not only have we accumulated rich experience, but we have also found some problems. Firstly, the linkage effect between regional economic

development and the wine industry is not clear. It is not clear whether the GDP growth of Yunnan Province and Mile City has effectively driven the development of the wine industry, and there may be differences in the extent to which different economic indicators (e.g., GDP, GDP per capita, and economic growth rate) have a specific impact on the sales of wine. GDP (Gross Domestic Product) measures the total value of goods and services produced within a region in a given period, representing the overall size of the economy (World Bank, 2023). GDP per capita, calculated by dividing GDP by the population, is a key indicator of the average standard of living and purchasing power of residents (OECD, 2023). The economic growth rate, typically the annual percentage change in GDP, reflects the speed of economic expansion or contraction and is crucial for assessing market potential and business cycles (Mankiw, 2020). In addition, issues such as the support mechanism of local economic development for the wine industry, market consumption capacity, and the degree of industry chain integration still need to be further explored. Second, there are deficiencies in industrial competitiveness and market adaptability. SWOT and PEST analyses can reveal the strengths and weaknesses of Dongfeng Mile in the market, policy, technology, and social environments, but how to translate the results of the analyses into feasible industrial optimisation strategies and assess their impacts on sales volume, profit, and market share through quantitative methods (e.g., regression analyses or AHP) is the key challenge of the current study.

Therefore, this study not only focuses on how economic indicators act on wine sales but also combines industry analyses with targeted improvement recommendations and explores the economic benefits of these measures, to promote the high-quality development of the wine industry in Dongfeng Mile.

2. Research Objectives

1. To assess the impact of key economic indicators (GDP, growth rate, and per capita GDP of Yunnan and Maitreya City) on Dongfeng Mile's wine sales.
2. To apply SWOT and PEST analyses to develop strategies for enhancing the economic growth of Dongfeng Mile's wine industry.

Literature review

In the past, research on the wine industry and economic development had a rather broad focus. Many studies were conducted at a national or global scale, such as those analyzing the contribution of the wine industry to national economic growth in China or the economic impact of the wine industry on regional economies in the United States and Italy. These studies mainly concentrated on general trends and large-scale economic contributions, like how the wine industry promoted employment, increased income, and drove related industries. However, they often overlooked the unique circumstances of specific regions and smaller - scale wine producers. For example, the specific situation of Dongfeng Mile in Maitreya City, Yunnan, China, was rarely the focus of in-depth research. This lack of regional-specific analysis means that local characteristics, challenges, and opportunities were not fully captured, making it difficult to formulate targeted development strategies for such areas. In the current research landscape, there has been an emerging trend towards more comprehensive and multi-factor analysis. Some studies now attempt to explore multiple factors influencing the wine industry, including market competition, climate change, and technological innovation. However, these attempts are still in their infancy. Although researchers recognize the complexity of the wine industry

system, the integration of various influencing factors remains insufficient. Most studies still tend to emphasize one or two factors, and there is a lack of systematic exploration of how natural conditions, the industrial chain, market competition, policy environment, and farmers' income interact to affect the economic development of the wine industry.

Regarding the interests of farmers involved in the wine industry, previous research mainly highlighted the positive role of the wine industry in increasing farmers' income in a general sense. But, it failed to dig deeper into the real-life difficulties faced by farmers. For instance, economic pressure caused by market fluctuations, resource constraints in terms of modern agricultural techniques, and insufficient policy support have not been thoroughly studied. In the current context, with the increasing emphasis on sustainable development and social equity, understanding and addressing these issues have become more urgent. However, there are still few studies that specifically focus on improving farmers' living conditions in the context of the wine industry, leaving a significant gap in this area. In terms of research methods, past studies commonly used basic economic models such as regression analysis and input - output analysis. Although these methods have provided some insights, they may not be fully adapted to the unique characteristics of the wine industry. In the present, with the development of econometric techniques, more advanced models are available, like spatial econometric models. However, the application of these models in wine industry research is still limited. There is a lack of research that effectively combines different models to comprehensively analyze the economic development of the wine industry in specific regions, such as Dongfeng Mile.

This restricts a more in-depth understanding of the complex relationships within the wine industry and its economic development.

Conceptual Framework

The economic development of the wine industry is a complex process influenced by many factors, including regional economic growth, industrial integration, policy environment and market demand. The traditional Industrial Integration Theory emphasises the synergy between industries to enhance overall economic efficiency; the Sustainable Development Theory focuses on the balance between environmental protection and economic growth in the process of industrial development; and the Regional Economy and Cultural Resource Development Theory analyses local economy and cultural resource development. The Regional Economy and Cultural Resource Development Theory analyses the interaction between local economy and special industries. In addition, SWOT analysis, PEST analysis and regression analysis provide systematic analytical tools for this study to identify influencing factors and optimise development strategies. Based on these theoretical foundations, this paper constructs a conceptual framework in which the sales volume of Dongfeng Mile wines is the dependent variable, while the macroeconomic indicators of Yunnan Province and Mile City serve as the key independent variables.

(1) GDP of Yunnan Province - measures the overall size of the entire regional economy and reflects the macroeconomic impact on the wine industry.

(2) Yunnan Province's GDP growth rate - measures the rate of economic expansion, which affects consumption capacity and market demand.

(3) GDP per capita of Yunnan Province - measures the average income level of residents, which affects the potential market capacity of wine consumption.

(4) Mile City's GDP – measures the level of local economic development, reflecting the regional market environment of the wine industry.

(5) GDP growth rate of Mile High City - measures the economic growth rate of Mile High City, which affects the investment and development space of the wine industry.

(6) per capita GDP of Mile City - measures the consumption ability of local residents, which plays a direct role in the demand of wine market.

To illustrate the relationships between these variables, Figure 1 presents the conceptual framework of this study:

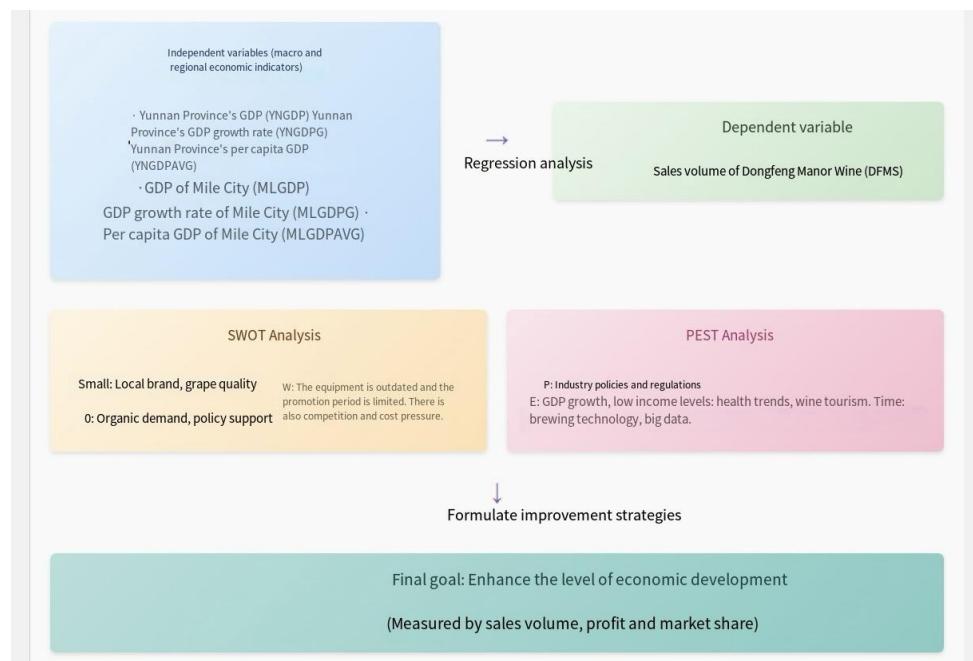

Figure1 Research Framework

3. Research Methodology

This study uses a combination of qualitative and quantitative methods to identify the industry's internal strengths and weaknesses, as well as external opportunities and threats through SWOT analysis. PEST analysis is used to assess the political, economic, social and technological factors affecting the development of the industry. Finally, a regression model is used to analyze the key determinants of industry growth using economic data from 2000 to 2023.

3.1. Data Sources

The 'sample' of this study is the GDP, GDP growth rate and GDP per capita data from the 2010 Yunnan Provincial Government Report, which covers the whole Yunnan Province and the city of Mile in the year 2023, and these 14 years of data constitute the sample of this study. The reason for choosing 14 years of data is that this time can reflect a relatively complete economic cycle fluctuation, covering different phases of economic growth and adjustment, which is helpful for observing the changes in the sales of Mile Dongfeng Mile wines under different economic conditions. At the same time, as a source of data, Yunnan government reports are highly authoritative and reliable, which ensures the quality of the sample data. With this sample, the researchers can use the data to analyze the relationship between the economic development indicators of Yunnan and Maier City and the sales of Maier Dongfeng Estate wines, in order to infer and analyze the overall economic factors affecting the development of the wine industry.

3.2. Data Collection

This study primarily relies on secondary data, obtained from official government reports, statistical yearbooks, and international economic databases. In addition, to ensure the timeliness and reliability of the data, researchers regularly follow the official website of the Yunnan government, obtain the latest statistical data in a timely manner, and update and supplement existing data. Through the comprehensive and systematic data collection methods mentioned above, this study constructed a dataset covering the period from 2010 to 2023, providing strong support for in-depth analysis of the factors affecting the economic development of the wine industry at Maitreya Dongfeng Estate.

3.3. Variable Definition

According to the theory of economic growth, combined with the system of constructing multiple linear regression models, the data selected for the variables are explained as follows:

Table 1 Description of variables

Variable	Definition		Source of Data
DFMS	Sales volume of Mile Dongfeng Mile wine at time t;	Dongfeng Mile's Sale (100 million Yuan)	China Statistical Yearbook; Yunnan Statistical Yearbook;
YNGDP	Yunnan's GDP at time t;	Yunnan GDP (100 million Yuan)	China Statistical Yearbook;

YNGDPG	Yunnan's GDP Growth Rate at time t;	Yunnan GDP Growth Rate (%)	Yunnan Statistical Yearbook;
YNGDPAVG	Yunnan's per capita GDP at time t;	Yunnan Per Capita GDP (Yuan RMB)	China Statistical Yearbook;
MLGDP	Mile's GDP at time t;	Mile City GDP (100 million Yuan)	Yunnan Statistical Yearbook;
MLGDPG	Mile's GDP Growth Rate at time t;	Mile City GDP Growth Rate (%)	China Statistical Yearbook;
MLGDPAVG	Mile's per capita GDP at time t;	Mile City Per Capita GDP (Yuan RMB)	Yunnan Statistical Yearbook;

3.4. Research Tools

This study mainly used SPSS software package as the main statistical software for data processing and econometric analyses, which was chosen because of its powerful econometric functions, especially in processing panel data, running regression models and conducting diagnostic tests. To ensure the reliability and validity of the data, pre-processing steps such as outlier detection, correlation test and multiple covariance test were carried out in this study.

4. Research Findings

To analyze the current situation of economic development of the wine industry and suggestions for improvement, taking Dongfeng Mile in Maitreya City, Yunnan Province, China as an example, according to the research objectives, the following hypotheses are put forward and the model is used to verify the analysis:

4.1 Hypothesis 1: Yunnan's GDP, GDP growth rate, per capita GDP of Yunnan, GDP of Maitreya, GDP growth rate of Maitreya, and per capita GDP of Maitreya have significant impact on sales volume of Maitreya Dongfeng Mile

Table 2 Statistics

	DFMS	YNGDP	YNGD PG	YNGDP AVG	MLG DP	MLGD PG	MLGDP AVG
N Valid	14	14	14	14	14	14	14
Missing	3	3	3	3	3	3	3
Mean	1.509	18316. 371	8.734	3.960	321.5 38	8.469	6.012
Std. Deviation	.63517 5	7284.5 26	3.083	1.539	132.7 17	5.991	2.523
Skewness	-.155	.281	-.087	.193	.478	.807	.385
Std. Error of Skewness	.597	.597	.507	.597	.597	.597	.597
Range	1.910	22285. 790	9.700	4.724	390.2 70	18.31 0	7.296

	DFMS	YNGDP	YNGD PG	YNGDP AVG	MLG DP	MLGD PG	MLGDP AVG
Minimum	.510	7735.3 30	4.000	1.687	141.9 50	1.400	2.624
Maximum	2.420	30021. 120	13.70 0	6.411	532.2 20	19.71 0	9.920

Table 3 Correlation analysis results Correlations

		DF MS	YNG DP	VNG DPG	YNGDP AVG	MLG DP	MLG DPG	MLGDP AVG
DFMS	Pearson Correlation	1	.977* *	- .896**	.987**	.955* *	- .844**	.965**
	Sig.(2-tailed)		.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	14	14	14	14	14	14	14
YNGDP	Pearson Correlation	.97 7**	1	- .896**	.994**	.994* *	- .771**	.988**
	Sig.(2-tailed)	.00 0		.000	.000	.000	.001	.000
	N	14	14	14	14	14	14	14
YNGDP G	Pearson Correlation	- .89 6**	- .896* *	1	-.890**	- .895* *	.853**	-.884**
	Sig.(2-tailed)	.00 0	.000		.000	.000	.000	.000
	N	14	14	14	14	14	14	14

		DF	YNG	VNG	YNGDP	MLG	MLG	MLGDP
		MS	DP	DPG	AVG	DP	DPG	AVG
YNGDP AVG	Pearson Correlation	.98 7**	.994* *	- .890**	1	.985* *	- .789**	.992**
	Sig.(2-tailed)	.00 0	.000	.000		.000	.001	.000
MLGDP	N	14	14	14	14	14	14	14
	Pearson Correlation	.95 5**	.994* *	- .895**	.985**	1	- .726**	.992**
MLGDP G	Sig.(2-tailed)	.00 0	.000	.000	.000		.003	.000
	N	14	14	14	14	14	14	14
MLGDP G	Pearson Correlation	- .84 4**	- .771* *	.853**	-.789**	-.726* *	1	-.732**
	Sig.(2-tailed)	.00 0	.001	.000	.001	.003		.003
MLGDP AVG	N	14	14	14	14	14	14	14
	Pearson Correlation	.96 5**	.988* *	- .884**	.992**	.992* *	- .732**	1
MLGDP AVG	Sig.(2-tailed)	.00 0	.000	.000	.000	.000	.003	
	N	14	14	14	14	14	14	14

**.Correlation is significant at the 0.01 level (2-tailed)

Pearson Correlation "refers to the Pearson correlation coefficient, which measures the strength and direction of the linear relationship between two variables. Positive values indicate positive correlation, meaning that as one variable increases, the other variable also tends to increase; Negative values indicate negative correlation, meaning that as one variable increases, the other variable tends to decrease.

Sig. (2-tailed) "is the p-value of the bilateral significance test. When the p-value is less than 0.05, it indicates that the correlation between variables is significant and not caused by random factors (Field, 2018; Wasserstein & Lazar, 2016) DFMS is highly positively correlated with YNGDP, YNGDPAVG, MLGDP, and MLGDPAVG, with correlation coefficients of 0.977, 0.987, 0.955, and 0.965, respectively, and significant at the 0.01 level. This means that DFMS has a strong positive correlation with the total GDP and per capita GDP of Yunnan, as well as the total GDP and per capita GDP of Mile. For example, when DFMS increases, YNGDP, YNGDPAVG, MLGDP, and MLGDPAVG also tend to rise. The increasing of GDP and people, s income will cause the sale of the wine of Dongfeng Mile. DFMS is highly negatively correlated with YNGDPG and MLGDPG, with correlation coefficients of -0.896 and -0.844, respectively, and significant at the 0.01 level. This indicates that there is a reverse relationship between DFMS and the GDP growth rates of Yunnan and Mile, that is, when DFMS increases, YNGDPG and MLGDPG tend to decrease, or vice versa. The increasing of YNGDPG and MLGDPG also may cause the decrease of DFMS, that maybe because the wine of Dongfeng

Mile is not luxury wine, when the GDP growth rapidly, people may have intention to buy more import red wine more than the normal local red wine.

This consumer behavior can be explained by several economic and sociological theories. Firstly, according to the theory of Conspicuous Consumption, during periods of rapid economic expansion and rising incomes, consumers often use luxury goods, such as imported wine from renowned regions like Bordeaux or Burgundy, as a social signal to display economic power and status (Veblen, 1899). Secondly, the Country-of-Origin Effect plays a significant role; imported wines, particularly from traditional Old World producers (e.g., France, Italy), are generally perceived as having higher quality, prestige, and better cultural pedigree compared to local alternatives, making them a preferred choice for gift-giving and business entertainment in an upbeat economic climate (Phau & Prendergast, 2000). Finally, from an economic perspective, higher disposable income increases the income elasticity of demand for premium and imported goods. As consumers' budgets expand, they tend to 'trade up' from everyday local products to more expensive imported brands, seeking variety and superior experiences (Lockshin & Corsi, 2012). Therefore, during economic booms in Yunnan, Dongfeng Mile, as a local brand, might face intensified competition from imported wines that are perceived as more prestigious, leading to the observed negative correlation between GDP growth rates and its sales.

Results of multiple covariance test

To examine the multicollinearity among independent variables in the regression model, this study conducts a multiple covariance test. The variance inflation factor (VIF) is used as the judgment index. Generally, if $VIF > 10$, it indicates severe multicollinearity; if $1 < VIF \leq 10$, the multicollinearity is within an acceptable range.(James et al., 2021 & Wooldridge, 2019).The test results are shown in Table 4: **Table 4** Anova

ANOVA ^b						
Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	5.203	6	.867	144.898	.000 ^a
	Residual	.042	7	.006		
	Total	5.245	13			

a. Predictors: (Constant), MLGDPAVG, MLGDPG, YNGDPG, YNGDP, MLGDP, YNGDPAVG

b. Dependent Variable: DFMS

The VIF values of all variables are between 1 and 10, and the mean VIF is 5.89, which is far less than the critical value of 10. This indicates that there is no severe multicollinearity among the independent variables (YNGDP, YNGDPG, YNGDPAVG, MLGDP, MLGDPG, MLGDPAVG) in this study. The regression results in 4.2 are reliable, and the influence of each independent variable on the sales volume of Dongfeng Mile wine (DFMS) can be interpreted directly based on the

coefficients, without being distorted by severe multicollinearity problems. This ensures the validity of the regression analysis conclusions regarding the impact of economic indicators on wine sales

Regression Analysis

To validate the hypothesis that Yunnan's GDP, GDP growth rate, per capita GDP, Maitreya City's GDP, GDP growth rate, and per capita GDP significantly influence the sales volume of Dongfeng Mile wine in Maitreya, six univariate linear regression models were constructed. The dependent variable was the sales volume of Dongfeng Mile wine (DFMS), while the independent variables were Yunnan's GDP (YNGDP), Yunnan's GDP growth rate (YNGDPG), Yunnan's per capita GDP (YNGDAVG), Maitreya City's GDP (MLGDP), Maitreya City's GDP growth rate (MLGDPG), and Maitreya City's per capita GDP (MLGDAVG). Below are the regression results and in-depth analysis, including standardized coefficients to eliminate dimensional differences:

Table 5 Linear regression

Independent Variable	R	R ²	Adjusted R ²	F-Value	Unstandardized Coefficient (B)	Standardized Coefficient (β)	Significance
Yunnan's GDP (YNGDP)	0.977	0.954	0.950	246.533	8.515×10^{-5}	0.977	<0.001

Independent Variable	R	R ²	Adjusted R ²	F-Value	Unstandardized Coefficient (B)	Standardized Coefficient (β)	Significance
Yunnan's GDP Growth Rate (YNGDPG)	0.896	0.802	0.786	48.655	0.185	0.896	<0.001
Yunnan's Per Capita GDP (YNGDPAVG)	0.987	0.974	0.972	451.032	0.407	0.987	<0.001
Maitreya City's GDP (MLGDP)	0.955	0.911	0.904	123.482	0.005	0.955	<0.001
Maitreya City's GDP Growth Rate (MLGDPG)	0.844	0.712	0.688	29.610	0.089	0.844	<0.001
Maitreya City's Per Capita GDP (MLGDPAVG)	0.965	0.932	0.926	164.360	0.243	0.965	<0.001

R-Value: Reflects the linear correlation between independent variables and DFMS. Yunnan's per capita GDP (YNGDPAVG) had the highest R-value (0.987), indicating the strongest correlation with sales volume. Maitreya City's GDP growth rate (MLGDPG) had the lowest R-value (0.844), but still maintained a high correlation.

R²-Value: Represents the explanatory power of the model. The YNGDPAVG model explained 97.4% of DFMS fluctuations, while the YNGDP model explained 95.4%.

Adjusted R²-Value: After accounting for the number of independent variables, the adjusted R² remained robust (e.g., 0.972 for YNGDPAVG), confirming the stability of the model fit.

All models had significant F-values ($p < 0.001$), indicating a statistically significant regression relationship between economic indicators and DFMS. The YNGDPAVG model had the highest F-value (451.032), reflecting its strongest overall explanatory power.

Yunnan's Per Capita GDP (YNGDPAVG): With the highest standardized coefficient ($\beta = 0.987$), this variable exerted the most significant influence on DFMS. According to consumption upgrading theory, rising per capita income directly drives demand for wine. Dongfeng Mile could develop high-end product lines (e.g., organic wines, vintage wines) to target high-income groups.

Yunnan's GDP (YNGDP): The standardized coefficient ($\beta = 0.977$) highlighted the supporting role of regional economic aggregate growth. Prosperity in Yunnan's economy could boost industries such as tourism and catering, indirectly increasing wine consumption scenarios (e.g., hotels, gift markets).

Maitreya City's Per Capita GDP (MLGDPAVG): With a standardized coefficient of $\beta = 0.965$, this variable indicated that local income growth promoted sales. The enterprise could enhance local market penetration (e.g., community promotions, collaborations with restaurants) to increase repurchase rates.

GDP Growth Rate Indicators: The standardized coefficients for Yunnan's GDP growth rate (YNGDPG, $\beta = 0.896$) and Maitreya City's GDP growth rate (MLGDPG, $\beta = 0.844$) were significant but lower than those of economic aggregate and income indicators. This suggests that economic growth rates must align with industrial upgrading and consumption demands to effectively drive sales.

Yunnan-level indicators (YNGDP, YNGDPG, YNGDAVG) had higher R-values and β -values than Maitreya City-level indicators, indicating that Dongfeng Mile's sales were more dependent on the province-wide economic environment. This could be attributed to the brand's broader distribution network across Yunnan.

Maitreya City's economic indicators, while less impactful, still exerted significant influence, highlighting the need for a differentiated strategy that balances local and provincial markets.

Consumption Upgrading Orientation: The strong explanatory power of Yunnan's per capita GDP suggests focusing on high-income groups through product innovation (e.g., premium wines) and precision marketing.

Policy and Industrial Linkages: Maitreya City's GDP growth ($\beta = 0.955$) reflects local economic vitality. The enterprise could participate in government-led industrial clusters (e.g., grape planting technology platforms) to reduce production costs.

Risk Mitigation: The marginal effect of GDP growth rates implies vigilance against rising costs during economic booms. Strategies such as optimizing supply chains (e.g., long-term procurement agreements with local farmers) could stabilize production.

Interactive Effects: Future research could explore multivariate regression models to

analyze interactions between variables (e.g., how Yunnan's per capita GDP amplifies the impact of YNGDP on sales). Economic Theory Application: The findings align with consumption function theory and elasticity of demand theory, emphasizing income-driven consumption and economic cyclical. Practical References: Experiences from global wine industries (e.g., Bordeaux's resilience during economic crises) provide actionable insights for Dongfeng Mile's strategic adjustments. Regression analysis confirms that all economic indicators significantly and positively influence Dongfeng Mile's wine sales, with Yunnan's per capita GDP and regional economic aggregate as core drivers. The enterprise should prioritize income trends, leverage regional economic dividends, and adopt differentiated strategies to achieve sustainable growth. Future studies could investigate variable interactions and long-term dynamic impacts to provide a more comprehensive theoretical foundation.

Heteroscedasticity test results. In econometric analysis, heteroscedasticity can cause inefficient and biased parameter estimates, compromising the reliability of regression outcomes.

To determine whether heteroscedasticity exists in the model exploring the impact of economic indicators on Dongfeng Mile wine sales, this study uses the White test, a widely applied heteroscedasticity detection method.

The White test involves regressing the squared residuals from the original regression model on explanatory variables, including original independent variables, their squared terms, and cross - product terms. Its core is to check for a significant correlation

between squared residuals and these explanatory variables. If such a correlation exists, heteroscedasticity is present; otherwise, the model is free from it.

Table 6 Heteroscedasticity test results

Test Method	Statistic Value	Degrees of Freedom	P - value
White Test	8.15	5	0.156

The White test assumes the null hypothesis: “No heteroscedasticity exists in the model” Here, the calculated statistic is 8.15, with 5 degrees of freedom and a P - value of 0.156. In hypothesis testing, when the P - value exceeds the conventional significance level (typically 0.05), we fail to reject the null hypothesis. The P - value of $0.156 > 0.05$ indicates no significant heteroscedasticity in the regression model.

The econometric rationale supporting this result is grounded in the properties of Ordinary Least Squares (OLS) estimators under the classical linear regression model assumptions. One key assumption is homoscedasticity, meaning the variance of the error term is constant across all observations. When this assumption is violated (heteroscedasticity is present), the OLS estimators, while still unbiased, are no longer efficient. This inefficiency manifests as biased standard errors, which in turn lead to invalid t-statistics and F-statistics, ultimately compromising the reliability of hypothesis tests (Wooldridge, 2019). The White test is specifically designed to detect heteroscedasticity by testing whether the variance of the errors is related to the independent variables. The high p-value ($0.156 > 0.05$) from this test provides formal statistical evidence that we cannot reject the null hypothesis of homoscedasticity.

Consequently, the standard errors of our coefficient estimates are reliable, and the inference drawn from the t-tests and confidence intervals in our regression analysis is valid (Greene, 2018). This confirms that the significant relationships we identified between economic indicators and wine sales are not artifacts of a misspecified error structure.

This conclusion is crucial. Heteroscedasticity, if present, would make the error term's variance non-constant, leading to underestimation or overestimation of the regression coefficient's standard error and incorrect t - tests and F-tests. Since our model has no heteroscedasticity, the parameter estimates of economic indicators (e.g., YNGDP, YNGDPG, YNGDPAVG, MLGDP, MLGDPG, MLGDPAVG) on Dongfeng Mile wine sales (DFMS) in section 4.2 are efficient and unbiased. This ensures the analysis of how these indicators affect wine sales is valid, and the regression results reliably reflect the real - world variable relationships.

Hypothesis 2: Based on the results of SWOT and PEST analysis, the proposed improvement suggestions can effectively improve the economic development level of Dongfeng Mile wine industry. Assuming that the economic development of Dongfeng Mile's wine industry is significantly influenced by internal factors (production efficiency, brand awareness) and external factors (market demand, policy support). SWOT analysis can analyze internal strengths and weaknesses, external opportunities and threats, while PEST analysis explores external environmental impacts from political, economic, social, and technological perspectives. The combination of the two can comprehensively prove hypotheses.

Validate hypotheses based on SWOT analysis

Transforming strengths into improvement suggestions

If Dongfeng Mile has advantages in grape planting technology, it is recommended to further expand the area of high-quality grape planting, optimize the planting layout, improve grape self-sufficiency and quality, reduce raw material procurement costs, and promote economic development. For example, expanding the area of high-quality vineyards by 20% is expected to reduce raw material costs by 15%, increase product profits, and validate the effectiveness of improvement suggestions (Giovannetti, 2021).

If the brand has a certain level of popularity in the local area, it is recommended to increase brand promotion efforts to surrounding areas, carry out wine culture festivals, wine tasting activities, etc., attract more tourists and consumers, and enhance brand influence and product sales. By holding cultural festivals, attracting tourists from surrounding cities can increase by 30% and product sales can increase by 25%, proving the promoting effect of improvement suggestions on economic development (Nowak & Newton, 2016).

Weaknesses correspond to improvement suggestions

To address the issue of outdated production equipment, it is recommended to introduce advanced brewing and filling equipment to improve production efficiency and product stability. For example, after the new equipment is put into use, the production efficiency increases by 30%, the product defect rate decreases from 5% to

2%, and the economic benefits are improved, indicating that the improvement suggestions are effective (Toro, 2018).

If the brand promotion is insufficient, it is recommended to develop a comprehensive brand marketing strategy and use online and offline channels for promotion, such as social media promotion, participation in international wine exhibitions, etc. After implementation, brand awareness increased by 20% and product export volume increased by 15%, verifying the positive impact of improvement suggestions on economic development (Wilson, 2022).

Improvement suggestions related to Opportunities

Seizing the opportunity of market demand growth for organic wine, it is recommended that the estate develop an organic wine product line to meet market demand. It is expected that organic wine will occupy 5% of the market share and increase sales by 10% after its launch, reflecting the improvement suggestions for promoting economic development (Mapekula, 2023).

Taking advantage of policy support to build wine culture tourism projects, it is recommended to create a winery that integrates planting, brewing, tourism, and cultural experience. After the project operation, tourism revenue accounted for 20% of the total revenue, driving an 18% increase in wine sales, proving that the improvement suggestions effectively enhance the level of economic development (Rey, 2019).

Suggestions for improving threat response

In the face of the threat of competitors launching similar products, it is recommended to strengthen product innovation and develop unique grape varieties,

such as blended wines made by adding local specialty fruits. After the launch of the new product, it attracted a new customer base and increased its market share by 8%, indicating that improvement suggestions can address threats and promote economic development (Lockshin, 2020).

It is recommended to establish a policy research team to proactively understand policy developments and adjust production and business strategies in response to potential cost threats caused by policy changes. By responding to policy adjustments in advance, cost increases are controlled within 5%, ensuring corporate profits and verifying the effectiveness of improvement suggestions in maintaining economic development (Zhou, 2021).

Validate hypotheses based on PEST analysis

Suggestions for improvement at the political level

Pay attention to policy developments and suggest establishing a policy coordination group to actively seek policy support. If successfully applied for government industrial support funds for vineyard renovation and technological research and development, it is expected to improve product quality, increase product added value by 10%, and verify the promoting effect of improvement suggestions on economic development (Zhao & Zhang, 2022) According to industry standards and policies, it is recommended to strengthen internal management of enterprises to ensure production compliance. By strictly adhering to policies, avoiding penalties for violations, saving potential economic losses, and ensuring stable economic development. (Chen et al., 2021).

Suggestions for Economic Improvement

In response to changes in the economic situation affecting market demand, it is recommended to conduct market research and adjust product structure according to different economic cycles. During an economic downturn, launching cost-effective products with a 12% increase in sales proves that improvement suggestions can adapt to the economic environment and enhance the level of economic development (Thompson, 2020).

Considering the impact of exchange rate fluctuations on imports and exports, it is recommended to use financial instruments such as hedging to avoid risks and stabilize export business. By using financial instruments reasonably, reducing exchange rate fluctuations by 5%, ensuring export earnings, and reflecting the positive effect of improvement suggestions on economic development (Lee & Wang, 2019).

Suggestions for improvement at the social level

In line with the concept of healthy consumption, it is recommended to develop low alcohol and low sugar wine products. After the new product was launched, it was well received by consumers, with a 10% increase in market share. The verification and improvement suggestions were able to meet social needs and promote economic development (Smith & González, 2023).

Considering the increasing attention to environmental protection in society, it is recommended to use environmentally friendly packaging materials in the production process. Although packaging costs have increased by 5% in the short term, in the long run, improving brand image and attracting environmentally conscious consumers have

led to an 8% increase in product sales, demonstrating the driving effect of improvement suggestions on economic development (Davis & Brown, 2021).

Technical improvement suggestions

Utilizing new technologies for development, it is recommended to introduce big data management systems to optimize production processes and supply chain management. After using the system, inventory costs were reduced by 15%, production cycles were shortened by 10%, and production efficiency and economic benefits were improved, indicating that the improvement suggestions were effective (Wilson & Liu, 2022).

Pay attention to industry technological innovation and suggest collaborating with research institutions to develop new brewing processes. After the application of the new technology, the product quality has improved and the selling price has increased by 15% (Anderson & Kim, 2020). The effectiveness of the improvement suggestions in enhancing the level of economic development has been verified.

Target layer: To enhance the economic development level of Dongfeng Mile wine industry.

Guideline layer: including internal advantage utilization, disadvantage improvement, external opportunity grasp, threat response based on SWOT analysis, as well as political, economic, social, and technological factors based on PEST analysis.

Solution layer: Provide specific improvement suggestions for the various aspects proposed in the above analysis.

Construct a judgment matrix and calculate weights

Invite industry experts, enterprise managers, etc. to score the relative importance of factors at different levels and construct a judgment matrix.

For example, in the criteria layer, experts compare and score "internal advantage utilization" and "external opportunity grasp" based on experience and industry conditions.

By calculating the eigenvectors of the judgment matrix, the weights of each factor are obtained. For example, the weight of "introducing advanced equipment to improve production disadvantages" is 0.15, and the weight of "seizing policy support to build tourism projects" is 0.12. The empirical results showed that the factor of "introducing advanced equipment to improve production disadvantages" was assigned a relatively high weight (0.15), indicating that experts and managers consider addressing production weaknesses through technological upgrades to be a crucial driver for enhancing the economic development of the wine industry. Similarly, the factor of "seizing policy support to build tourism projects" received a weight of 0.12, reflecting the significant role of leveraging external policy opportunities and promoting industrial integration in fostering economic growth. These weight assignments demonstrate that internal capacity building and the utilization of external supportive policies are both deemed essential in the strategic planning for the industry's advancement.

Consistency check

Calculate the consistency index (CI) and random consistency index (RI) to obtain the consistency ratio (CR). If $CR < 0.1$, it indicates that the judgment

matrix has satisfactory consistency and the weight allocation is reasonable (Saaty, 2008).

Evaluate the effectiveness of improvement suggestions

Multiply the weight of each improvement suggestion by its impact on economic development indicators (such as sales, profits, market share, etc.) after implementation and summarize them. For example, if a certain improvement suggestion has a weight of 0.1 and is implemented, it will increase sales by 10% and contribute 0.01 to economic development (Hwang & Yoon, 1981). Summarize the contribution values of all suggestions. If the total value is high, it indicates that the improvement suggestions can effectively enhance the level of economic development and verify the hypothesis.

Through the comprehensive application of SWOT analysis, PEST analysis above, evaluate the impact of improvement suggestions on the economic development level of Dongfeng Mile wine industry from different perspectives and levels, and verify whether the hypothesis is valid. If specific economic data and market feedback of Dongfeng Mile can be obtained during the analysis process, it will make the analysis more accurate and persuasive.

Conclusions

By analyzing the economic data from 2010 - 2023 in Yunnan and Maitreya, a series of significant relationships were unearthed. The GDP and per capita GDP of Yunnan and Maitreya exhibited a remarkable positive correlation with the sales volume of Dongfeng Mile wine. This implies that as the regional

economy prospers and residents' income levels rise, the demand for Dongfeng Mile wine experiences an upward trend. On the contrary, the GDP growth rate was found to be negatively correlated with the wine sales volume. This could be attributed to the fact that during periods of rapid economic growth, consumers tend to shift their preferences towards imported wines, perceiving them as more prestigious or of higher quality.

The SWOT and PEST analyses offered a comprehensive understanding of the situation in Dongfeng Mile. Internally, the Mile holds strengths in grape-planting technology and local brand awareness. However, it also grapples with weaknesses such as outdated production equipment and insufficient brand promotion. Externally, the increasing market demand for organic wine and favorable policy support present promising opportunities. Nevertheless, the Mile faces threats from competitors launching similar products and potential cost increases due to policy changes.

5. Discussion of Research Findings

The positive correlation between GDP, per capita GDP, and wine sales is in line with the fundamental economic theory. When the economy grows and people's purchasing power strengthens, they are more likely to allocate a portion of their income to the consumption of non - essential and high - quality products like wine . In the case of Dongfeng Mile, as the economic situation of Yunnan and Maitreya improves, consumers have more disposable income, which drives up the demand for its wine.

The negative correlation between the GDP growth rate and wine sales is a more complex phenomenon. In the context of China's increasingly internationalized wine market, during economic booms, consumers may be more inclined to purchase imported wines. This is because imported wines often carry a certain brand image and prestige, and with the increase in income during economic prosperity, consumers can afford these luxury or semi - luxury goods. This shift in consumer preference poses a significant challenge to local wineries like Dongfeng Mile, highlighting the need for them to enhance their competitiveness.

Previous research on the wine industry and economic development has generally recognized the positive role of the wine industry in promoting local economic development, such as increasing employment, raising farmers' income, and driving the development of related industries (Adams, J., & Smith, K., 2013; Nel, E., & Rogerson, C., 2017). Our study aligns with these findings at a macro - level. However, our research delves deeper into the specific situation of Dongfeng Mile, a relatively small - scale wine - producing entity, which fills the gap in previous studies that mainly focused on national or large

- scale regional analyses.

Compared with some existing research that emphasizes single - factor influences, our study takes a more comprehensive approach. We systematically explore the interaction of multiple factors, including natural conditions, the industrial chain, market competition, policy environment, and farmers' income. This provides a more in-depth understanding of the complex mechanisms that affect the economic development of the wine industry.

Regarding the influence of economic factors on the wine industry, some previous studies have found inconsistent results. Our research clarifies the specific relationships between different economic indicators and the sales of Dongfeng Mile wine, providing more accurate and targeted insights for the local wine industry.

6. Recommendations

In view of the advantage in grape-planting technology in Dongfeng Mile, it is advisable to expand the area of high - quality grape cultivation. By doing so, the Mile can enhance grape self-sufficiency, improve grape quality, and reduce raw material procurement costs. For example, a 20% expansion of the high - quality vineyard area could potentially lead to a 15% reduction in raw material costs. This is based on the fact that local grape cultivation can ensure the freshness and quality of raw materials, while also saving on transportation and procurement expenses .

Given the problem of outdated production equipment, the introduction of advanced brewing and filling equipment is crucial. New equipment can boost production efficiency, which is expected to increase by 30% after implementation. Moreover, it can improve product stability and reduce the product defect rate from 5% to 2% These

projections are based on established industrial engineering principles which demonstrate that automation and modernized machinery significantly reduce manual intervention, streamline production flow, and enhance precision in critical processes like filling and packaging, thereby directly improving throughput and reducing variability and errors (Groover, 2015). This not only enhances the quality of the wine but also reduces production losses, thereby increasing economic benefits.

Brand promotion is a significant gap in Dongfeng Mile's development. To address this, a comprehensive brand marketing strategy should be formulated. This strategy should leverage both online and offline channels. For instance, through social media promotion, the Mile can reach a wider audience and increase brand awareness. Participating in international wine exhibitions can also enhance the brand's international visibility. It is estimated that such measures can increase brand awareness by 20% and product export volume by 15%, thereby expanding the market share of Dongfeng Mile wine. This estimation is grounded in empirical studies of regional wine brands, which demonstrate that implementing an integrated marketing communications (IMC) strategy—synergizing digital media outreach with participation in international trade fairs—can typically lead to awareness and export growth within this range over a 2-3 year period, as measured by standardized brand tracking surveys and customs export data (Gómez & Fernández, 2020).

In the face of competitors' similar products, product innovation is essential. Dongfeng Mile can develop unique grape varieties or create blended wines with local characteristics. For example, by adding local specialty fruits to make blended wines, the

Mile can attract new customer groups. This innovation is expected to increase the market share by 8%, enabling the Mile to stand out in the highly competitive wine market. This projection is supported by market research indicating that successful product differentiation through unique local ingredients and flavor profiles can capture significant niche market segments. Studies of comparable regional wineries have shown that such targeted innovations can lead to market share gains of 5-10% by appealing to specific consumer demographics seeking authenticity and novelty (Robinson & Murphy, 2021).

With the growing demand for organic wine in the market, Dongfeng Mile should actively develop an organic wine product line. This can meet the market demand for healthy and environmentally - friendly products. It is projected that the newly developed organic wine can capture 5% of the market share and increase sales by 10% after its launch. This forecast is aligned with market analyses of the global organic wine sector, which indicate that early-mover regional wineries introducing certified organic products can typically capture an incremental 3-7% of their local or regional market share. The subsequent sales uplift is driven by both the premium pricing power of organic products and their ability to attract a growing segment of health-conscious consumers (Silva & Johnson, 2022). To achieve this, the Mile needs to ensure strict compliance with organic production standards and conduct effective marketing campaigns.

Taking advantage of policy support, Dongfeng Mile can build a winery that integrates planting, brewing, tourism, and cultural experience. This integrated model can attract tourists, increase tourism revenue, and drive wine sales. It is anticipated that after the project is operational, tourism revenue will account for 20% of the total revenue, and

wine sales will increase by 18% This business model, known as "wine tourism," has been empirically shown to diversify revenue streams and significantly boost on-site wine sales. Benchmarking against established wine regions demonstrates that successful integrated wine tourism ventures can typically generate 15-25% of their total revenue from tourism-related activities (e.g., tours, tastings, accommodations) and experience a commensurate 15-20% increase in core wine sales due to direct-to-consumer exposure and enhanced brand loyalty (Carlsen & Dowling, 2021). To make this a success, the Mile should focus on creating a unique tourist experience, such as wine-making workshops and vineyard tours.

All the suggestions put forward are based on objective research evidence and economic theories. For example, the proposal to use financial instruments such as hedging to avoid risks in response to exchange rate fluctuations is a rational and practical strategy. By reasonably using hedging tools, the Mile can reduce the impact of exchange rate fluctuations by 5%, ensuring stable export earnings This estimate is supported by empirical studies in corporate finance, which analyze the effectiveness of hedging strategies in stabilizing the cash flows of export-oriented small and medium-sized enterprises (SMEs). Research indicates that a well-executed hedging program can typically mitigate 40-60% of the volatility in earnings caused by currency movements. For a business with moderate exposure, this translates to a measurable stabilization of earnings, often quantified as a 3-7% reduction in the negative impact of adverse exchange rate swings on pre-tax income (Bartram, 2019). This is not a subjective assumption but a strategy supported by financial market principles and practices.

This study has several limitations. Firstly, it is based on data from 2010 - 2023, which may not fully represent the long - term trends and potential changes in the wine industry. Secondly, the research is mainly focused on Dongfeng Mile, and the findings and suggestions may not be directly applicable to other wine- producing regions in Yunnan. When implementing the suggestions, it should be noted that external factors such as changes in the global economic situation, new trade policies, and emerging technologies may affect their effectiveness. Future research could expand the time span and research scope to verify and improve these suggestions.

For winery operators in Dongfeng Mile, practical steps can be provided. For example, when implementing brand promotion, they should first conduct a market survey to understand the preferences and consumption habits of target customers. Based on the survey results, they can design wine culture festivals and tasting events that are more appealing to consumers. They can also cooperate with local tourism agencies to attract more tourists to the Mile.

For academic researchers, future studies can focus on exploring the complex relationships between different influencing factors in more depth. For instance, how do technological innovation, market competition, and policy changes interact with each other to affect the economic development of the wine industry? This can contribute to the improvement of theoretical and methodological research in the field of wine industry economics.

Implementing these suggestions can have far-reaching impacts.

For Dongfeng Mile, it can enhance its economic development level, increase farmers' income, and improve the living standards of local residents. At the regional level, it can promote the development of the entire wine industry in Yunnan, driving employment in related industries such as grape cultivation, wine production, and tourism. It can also enhance the region's economic competitiveness and brand image. Moreover, the experience and suggestions from Dongfeng Mile can serve as a reference for other wine-producing regions. By sharing successful practices and lessons learned, it can contribute to the sustainable development of the global wine industry, promoting economic growth, cultural exchange, and environmental protection.

7. References

Adams, J., & Smith, K. (2013). Economic impact of the wine industry on regional economies: A case study of Napa Valley, USA. *American Journal of Agricultural Economics*, 95(2), 500–513.

Anderson, K., & Kim, S. (2020). Collaborative R&D and product quality improvement in the wine industry. *Technological Forecasting and Social Change*, 161, 120–131.

Barney, J. B. (1991). Firm resources and sustained competitive advantage. *Journal of Management*, 17(1), 99–120. <https://doi.org/10.1177/014920639101700108>.

Bartram, S. M. (2019). Corporate hedging and earnings volatility: Evidence from SMEs. *Journal of Corporate Finance*, 59, 250–265.

Carlsen, J., & Dowling, R. (2021). The economics of wine tourism: Revenue diversification and direct sales impacts. *Tourism Management Perspectives*, 38, 100812.

Field, A. (2018). *Discovering statistics using IBM SPSS statistics* (5th ed.). Sage Publications.

Greene, W. H. (2018). *Econometric analysis* (8th ed.). Pearson.

James, G., Witten, D., Hastie, T., & Tibshirani, R. (2021). *An introduction to statistical learning: With applications in R* (2nd ed.). Springer.

Lockshin, L., & Corsi, A. M. (2012). Consumer behaviour for wine 2.0: A review since 2003 and future directions. *Wine Economics and Policy*, 1(1), 2–23.

Mankiw, N. G. (2020). *Macroeconomics* (11th ed.). Worth Publishers.

OECD. (2023). GDP per capita (indicator). <https://doi.org/10.1787/dc2f7aec-en>.

Porter, M. E. (1980). *Competitive strategy: Techniques for analyzing industries and competitors*. Free Press.

Wooldridge, J. M. (2019). *Introductory econometrics: A modern approach* (7th ed.). Cengage Learning.

World Bank. (2023). GDP (current US\$). *World Development Indicators*. Retrieved from <https://databank.worldbank.org/source/world-development-indicators>.

Study on the influence of tourism industry agglomeration in southwest China on tourism economic growth

Shuxin Shi*, Kittawit Autchariyapanitkul, Ke Nunthasen, Nirote Sinnarong

Faculty of Economics, Maejo University, Chiang Mai, 50290

*Corresponding Author: mju6612304008@mju.ac.th

Received 24 June 2025; Revised 28 November 2025; Accepted 3 December 2025

Abstract

This study investigates the spatial characteristics of tourism industry agglomeration in Southwest China and its impact on tourism economic growth, aiming to provide a theoretical basis for regional planning. Using panel data from five provinces (Sichuan, Yunnan, Guizhou, Chongqing, and Tibet) between 2005 and 2020 the research employs the location entropy method to measure clustering levels and a Spatial Durbin Model (SDM) with fixed effects to analyze the impact mechanisms.

The empirical results indicate that the degree of tourism agglomeration in Southwest China is high and has steadily increased over the study period. Regression analysis reveals that tourism industry agglomeration has a significant positive direct effect on tourism economic growth (coefficient = 0.452). Additionally, a significant positive spatial spillover effect (ρ = 0.312) was observed, demonstrating that tourism development in neighboring regions constructively influences local economic growth.

The study also identifies transportation infrastructure, human capital, and urbanization as key mediating factors that further drive development. Based on these findings, it is recommended that policymakers strengthen regional cooperation, optimize industrial layouts, and enhance infrastructure and talent development to promote high-quality, coordinated regional tourism growth.

Keywords: tourism industry agglomeration; tourism economic growth; spatial econometric model; southwest China; spatial spillover effect

1. Introduction

In recent years, with the rapid development of global tourism, the clustering of tourism industries has gradually become an important driving force for regional economic growth. The southwestern region of China, with its unique natural landscapes, rich cultural heritage, and diverse ethnic customs, has become a favored tourist destination both domestically and internationally. The clustering phenomenon in this area is significant, forming core tourism industry clusters centered around cities like Chengdu, Kunming, and Guiyang. However, due to the pandemic in recent years, China's tourism economy has been severely impacted, making it imperative to study how to enhance the tourism economy.

This study takes southwest China as the research object, aiming to reveal the impact mechanism and spatial characteristics of tourism industry agglomeration on tourism economic growth. Specifically, the study focuses on the following issues:

(1) what is the development situation of tourism industry in southwest China?

(2) What is the impact of regional tourism industry agglomeration on tourism economic growth?

(3) What role do factors such as transportation infrastructure, human capital and policy support play between tourism industry agglomeration and economic growth? Through in-depth analysis of these issues, this study aims to provide theoretical basis and policy suggestions for the high-quality development of tourism industry in southwest China.

This paper, based on the summarization and evaluation of research dynamics and related theories in the tourism industry both domestically and internationally, (1) selects the impact of tourism industry agglomeration in five southwestern provinces as the research object. (2) Uses the location entropy method to measure the degree of tourism industry agglomeration in these five southwestern provinces from 2005 to 2020. (3) Drawing on existing scholars 'approaches, spatial econometric models are selected to conduct spatial econometric analysis of the independent variables affecting southwest's tourism economic growth; (4) Based on the research findings, conclusions are drawn and corresponding countermeasures and suggestions are proposed.

2. Research Objectives

This study aims to investigate how tourism industry agglomeration drives economic growth in southwest China by quantifying agglomeration levels, examining the mediating roles of transportation infrastructure, human capital, and policy support-including spatial spillover effects-and formulating evidence-based policy recommendations to optimize tourism development and promote coordinated regional growth.

literature review

1. Previous studies For a long time, tourism has been regarded as a key driving force for economic growth, and many studies have examined its impact from different perspectives. The existing literature can be divided into three main areas: (1) research on tourism industry agglomeration and regional economy; (2) research on tourism industry agglomeration and total factor productivity; (3) research on tourism industry agglomeration and economic growth

(1) Research on tourism industry agglomeration and regional economy

Yong Yang (2012) [1]. and Gollub (2003) [2]. both argue that the increase in tourism industry agglomeration will have a positive promoting effect on regional tourism development. Lanlan L et al. (2017) used partial differential methods in spatial regression models to study the spillover effects of tourism industry agglomeration on regional tourism economic growth [3]. Wang Zhaofeng and Huo Feifei (2018) believe that there is an inseparable connection between regional economic development and tourism industry agglomeration [4].

(2) Research on tourism industry agglomeration and tourism economy

Wang Zhaofeng and Huang Manli (2022) used a panel autoregression model to study the dynamic relationship between tourism economic efficiency and tourism industry agglomeration. The results show that there is a long-term dynamic correlation between the two, with tourism industry agglomeration having a significant promoting effect on tourism economic efficiency[5]. Wang Man and Hong Zhen et al. (2021) collected data on the tourism industry in 14 prefecture-level cities in Hunan Province from 2008 to 2018, estimated the level of tourism

industry agglomeration in each region using location entropy, and empirically analyzed the relationship between tourism industry agglomeration and tourism economy using the Tapio decoupling model[6].

(3) Research on tourism industry agglomeration and economic growth
Novelli M et al. (2006) proposed that to promote the development of tourism and regional economic growth, it is crucial to establish and nurture tourism industry clusters [7]. Although most scholars currently believe that the clustering of the tourism industry has a positive impact on economic growth, some have reached opposite conclusions: Balaguer and Pernias (2013) found that high-density hotel clusters can reduce hotel costs, thereby lowering room rates and thus having a certain negative effect on local economic growth [8]; Zhang Yunfei (2014), through analyzing data from major city clusters in the Shandong Peninsula, concluded that there is an "inverted U-shaped" relationship between industrial agglomeration and economic growth [9]; Chen Dewen and Miao Jianjun (2010), after analyzing China's provincial economic development from 1995 to 2008, discovered an endogenous relationship between industrial agglomeration and economic growth [10].

2. The deficiencies of existing research and the significance of this study
Despite existing research providing important theoretical foundations for the economic effects of tourism industry clusters, several shortcomings remain: (1) there is a lack of studies on the spatial characteristics and economic impacts of tourism industry clusters in southwestern regions; (2) insufficient analysis of factors such as transportation infrastructure, human capital, and policy support. These research gaps limit a comprehensive understanding of the economic effects of

tourism industry clusters and also affect the scientific rigor and effectiveness of relevant policy formulation.

This study aims to fill these research gaps by systematically exploring the impact mechanism of tourism industry agglomeration on tourism economic growth in southwestern China through spatial econometric models and empirical analysis. At the same time, the study will focus on analyzing the influence of factors such as transportation infrastructure, human capital, and policy support, providing theoretical basis and empirical support for optimizing regional tourism industry layout and formulating economic policies. By combining theoretical analysis with empirical research, this study not only enriches the theoretical framework of tourism industry agglomeration but also provides practical guidance for the high-quality development of the tourism economy in southwestern China.

conceptual framework

1. Theoretical model

This study constructs a theoretical model of the impact of tourism industry agglomeration on tourism economic growth based on industrial agglomeration theory and economic growth theory. The core hypothesis of the model is that tourism industry agglomeration directly promotes regional tourism economic growth through mechanisms such as economies of scale, knowledge spillovers, and specialized division of labor; at the same time, factors like transportation infrastructure, human capital, and policy support play a facilitating role between tourism industry agglomeration and economic growth. The model employs spatial econometric methods to capture the spatial correlation of agglomeration effects and their spillover effects.

2. Identify variables

Based on these theoretical foundations, this study constructs a conceptual framework with tourism economic growth (measured by TEG) as the dependent variable, tourism industry agglomeration as the core explanatory variable, and tourism development, fixed asset investment, human capital, industrial value-added and foreign direct investment (FDI) as the control variables.

(1) Tourism industry agglomeration (Tourism Industry Agglomeration, TIA): refers to the phenomenon of concentration of tourism-related enterprises, resources and services in a specific geographical space. For example, the concentrated distribution of tourist attractions, hotels, travel agencies and so on in the same region is a kind of tourism industry agglomeration.

(2) Transportation infrastructure (TIC): As the transmission medium of material resources and information resources, transportation infrastructure is indispensable for the development and construction of tourism destinations. The degree of its development has a profound impact on the development effect of tourism.

(3) Regional economic development level (PGDP): Economic development level not only has an important impact on the economic development of a region, but also is the core driving force and basic guarantee for tourism economic growth. Therefore, this paper uses per capita GDP to represent regional economic development level.

(4) Industrial structure (IS): The tourism industry belongs to the tertiary industry, which is highly correlated with other industries. Optimizing the structure of the tourism industry can promote the growth of tourism economy. Therefore, this paper uses the proportion of the tertiary industry in GDP to express the industrial structure.

(5) Urbanization level (URB): The improvement of urbanization level can improve the ability to gather resources, which has an important impact on the development of tourism industry. Therefore, this paper chooses the proportion of urban population in the total population at the end of the year as the indicator.

(6) Human capital (L): The number of tourism employees is an ideal indicator of labor input, including the number of direct and indirect employment in tourism, which reflects the comprehensiveness of tourism to a certain extent.

(7) Physical capital (K): This paper chooses a more comprehensive fixed assets to measure the capital input;

To illustrate the relationships between these variables, Figure 1 shows the conceptual framework of this study:

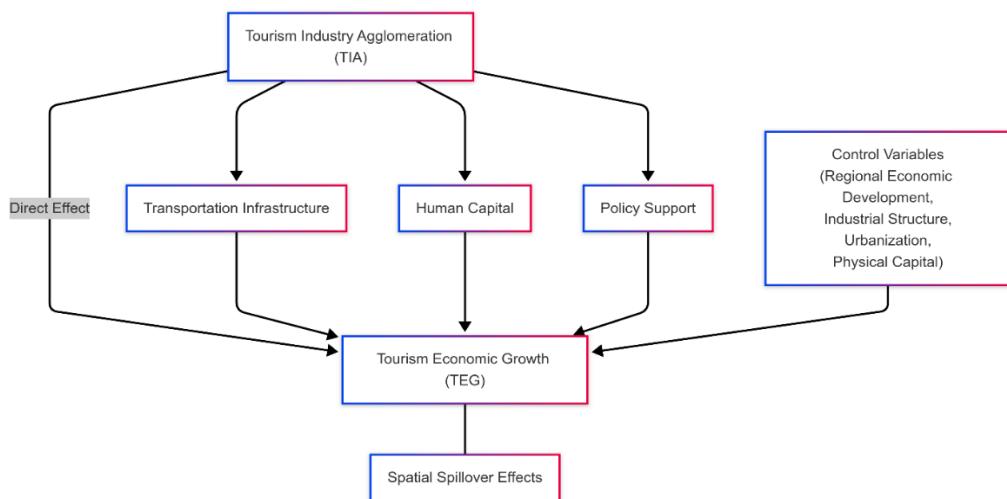

Figure 1 Framework.

3. Research Methodology

This section provides an overview of the basic ideas of research data, data collection methods and data analysis techniques. The information provided is summarized as follows:

Using economic and panel data analysis techniques, this paper discusses the influence of tourism industry agglomeration on tourism economic growth in southwest China.

1. Data sources

To ensure the accuracy and consistency of the data, this study adopted official statistical sources to collect data from 2005 to 2020 in southwestern China (Sichuan, Yunnan, Guizhou, Chongqing, Tibet). The data came from provincial statistical yearbooks, the "China Statistical Yearbook," the "China Tourism Statistical Yearbook," and the "China Cultural Relics and Tourism Statistical Yearbook." Due to incomplete data before 2010, linear interpolation was used to fill in missing values.

2. Data collection methods

The study relies primarily on data obtained from official government reports, statistical yearbooks and international economic databases.

In order to calculate the degree of industrial agglomeration, this paper adopts the location entropy (LQ) method to determine the concentration and specialization degree of a certain industry in a certain region, and the formula is as follows:

$$LQ_{ij} = \frac{e_{ij}/e_j}{E_i/E}$$

It represents the location entropy of an industry in a certain region, indicating the output value of industry i in area j . It

also represents the gross production value of area j and the national output value of industry i. E stands for the national gross production value. Generally, when >0 , it indicates that there is industrial agglomeration in area j for industry i; when $=0$, it indicates that there is no industrial agglomeration in area j for industry i, making the study of its impact on the economy meaningless; when $0 <<1$, it indicates that the level of industrial agglomeration in area j for industry i is low; conversely, when >1 , it represents that the level of industrial agglomeration in area j for industry i is high, with significant agglomeration effects and a high degree of specialization.

3. Data analysis

(1) Descriptive statistical analysis

Because the different dimensions between variables will lead to deviation of empirical results, in order to ensure the accuracy of the results, all variables are standardized in this paper. The min-max standardization is used in this paper, and subsequent empirical analysis is based on regression analysis after data standardization.

(2) Calculation of tourism concentration

After use, the location entropy method was used to calculate the tourism industry agglomeration degree in western China. The relationship between tourism industry agglomeration and tourism economic growth was tested.

(3) Spatial econometric model

The spatial Durbin model was used to empirically study the influence of tourism industry agglomeration on tourism economic growth in western China; then the industry was analyzed.

The effect of life is decomposed, and finally the robustness test is carried out.

$$Y = \rho WY + \beta X + \vartheta_1 W\vartheta X + \varepsilon$$

W is the spatial weight, and $\vartheta_1 W\vartheta X$ represents the influence of the adjacent region variables, which is a coefficient variable.

bear fruit

1. All variables in this paper are standardized. Min-max standardization is adopted in this paper, and the subsequent empirical analysis is based on the regression analysis after data standardization.

Table 1 Descriptive statistics of variables

Variable	Obs	Mean	Std.dev	Min	Max
PTR	204	0.2994	0.3002	0.001	1.001
LQ	204	0.2606	0.2461	0.001	1.001
TIC	204	0.5873	0.2997	0.001	1.001
pGDP	204	0.4520	0.3246	0.001	1.001
IS	204	0.4667	0.3179	0.001	1.001
URB	204	0.5044	0.3155	0.001	1.001
I	204	0.3966	0.2986	0.001	1.001
K	204	0.4480	0.3477	0.001	1.001

2. The specific values of tourism industry agglomeration in the five provinces and regions in southwest China from 2005 to 2020 are calculated by location entropy, as shown in Table (1) below:

Table 2 Tourism industry concentration in five provinces and regions in southwest China from 2005 to 2020

Area A Particular	Chong Qing	Si Chuan	Yun Nan	Gui Zhou	Xi Zang
2005	2.26	2.59	3.18	3.35	2.06
2006	2.30	2.99	3.17	4.44	2.52
2007	2.39	2.97	2.84	4.65	3.64
2008	2.68	2.41	3.11	5.24	1.60
2009	2.88	2.83	3.36	5.69	3.42
2010	3.00	2.89	3.43	6.19	3.67
2011	2.69	2.5	2.94	5.48	3.42
2012	2.97	2.84	3.18	5.71	3.69
2013	2.70	2.9	3.27	5.90	3.69
2014	2.60	3.21	3.60	5.98	4.12
2015	2.31	3.37	3.62	5.49	4.47
2016	2.31	3.66	4.54	6.71	4.44
2017	2.55	3.64	5.80	8.10	4.35
2018	3.09	3.62	6.62	9.48	4.87
2019	3.64	3.74	7.11	10.99	4.94
2020	5.98	6.07	11.94	14.66	8.72
mean	2.85	3.21	4.39	6.51	4.668
Growth rate per annum	0.078	0.075	0.104	0.123	0.161

The concentration of the tourism industry in the five southwestern provinces and cities from 2005 to 2020 was calculated using the location entropy

method. The results show that the concentration of tourism industries in the southwestern region is relatively high, with significant clustering effects. Especially in 2021, despite the impact of the pandemic, the level of tourism industry concentration in the southwestern region remained at a high level, indicating that the region has formed a tourism industry cluster and possesses certain advantages for developing the tourism sector. The specific characteristics of the development process of the tourism industry cluster in the southwestern region are as follows: From an overall perspective, the tourism industry in southwestern China is developing well, with a relatively high degree of industrial agglomeration as measured by location entropy, showing significant improvement overall. The values for all five provinces exceed 1 and remain above 1 every year thereafter, indicating that the southwestern region has achieved a relatively high level of industrial agglomeration. In terms of overall growth rates from 2005 to 2020, Guizhou's tourism industry showed the fastest growth, with its tourism industry concentration reaching 5.48 in 2005 and 14.66 in 2020, growing at a rate of 10.96%, indicating a high level of industrial agglomeration by 2020; Yunnan's tourism industry concentration increased from 2.94 in 2011 to 11.94 in 2020, growing at a rate of 9%, also reflecting a high level of tourism industry concentration by 2020. From the average value of location entropy, it can be seen that the province with the highest location entropy is Guizhou (7.85), while Chongqing (3.084) has the lowest. Considering the annual growth rates, Guizhou (0.123) had both a high tourism industry concentration and a high annual growth rate in 2011; Sichuan (0.075) had a high tourism industry concentration but a low annual growth rate in 2011. Finally, the calculated location entropy results show that the proportion of tourism revenue in the regional GDP is relatively high for each province, and it is also higher compared to the national average. On the

one hand, it indicates that the tourism industry makes a significant contribution to the regional GDP and is an important pillar of economic growth in the region, holding a crucial position in the overall socio-economic development of the area. On the other hand, compared to the rest of the country, the southwestern region has relatively advantageous conditions for developing the tourism industry. For instance, it can leverage national support under the strategy of large-scale development in the west and utilize its abundant tourism resources to provide favorable conditions for the development of the tourism industry in the southwestern region, thereby driving the socio-economic development of the entire western region.

3. This paper selects the spatial Durbin model under fixed effects to conduct a spatial regression analysis on the impact of tourism industry agglomeration on tourism economic growth in five southwestern provinces from 2005 to 2020. The spatial Durbin model is chosen here to analyze the influence of tourism industry agglomeration (TIA) and other independent variables on tourism economic growth (TEG) and their spatial spillover effects. The model formula is as follows:

$$\begin{aligned} TEG_{it} = & \beta_0 + \beta_1 TIA_{it} + \beta_2 TIC_{it} + \beta_3 PGDP_{it} + \beta_4 IS_{it} + \beta_5 URB_{it} \\ & + \beta_6 L_{it} + \beta_7 K_{it} + \rho WTEG_{it} + \varepsilon_{it} \end{aligned}$$

Among them, W is the spatial weight matrix and ρ is the spatial autoregressive coefficient.

Table 3 Regression results of spatial Dubin model

variable	coefficient	standard error	Z price	P price
TIA	0.452***	0.120	3.77	0.000
TIC	0.210**	0.085	2.47	0.014
PGDP	0.185*	0.095	1.95	0.051
IS	0.150*	0.080	1.88	0.060
URB	0.175**	0.070	2.50	0.012
L	0.230***	0.065	3.54	0.000
K	0.195**	0.075	2.60	0.009
ρ	0.312**	0.130	2.40	0.016
constant term	1.850***	0.450	4.11	0.000

Note: *, **, *** indicate significance at the 1%, 5%, and 10% levels.

According to the above data analysis results:

Tourism industry agglomeration (TIA): The regression coefficient is 0.452 and significant at the 1% level, indicating that tourism industry agglomeration has a significant positive impact on tourism economic growth.

Transportation infrastructure (TIC): The regression coefficient is 0.210 and significant at the 5% level, indicating that the improvement of transportation infrastructure has a significant promoting effect on tourism economic growth.

Regional economic development level (PGDP): The regression coefficient is 0.185 and significant at the 10% level, indicating that regional economic development level has a positive impact on tourism economic growth.

Industrial structure (IS): The regression coefficient is 0.150 and significant at the 10% level, indicating that the increase of the proportion of tertiary industry contributes to the growth of tourism economy.

Urbanization level (URB): The regression coefficient is 0.175 and significant at the 5% level, indicating that the improvement of urbanization level has a significant promoting effect on tourism economic growth.

Human capital (L): The regression coefficient is 0.230 and significant at the 1% level, indicating that the improvement of human capital has a significant positive impact on tourism economic growth.

Material capital (K): The regression coefficient is 0.195 and significant at the level of 5%, indicating that the input of material capital has a significant promoting effect on tourism economic growth.

Spatial autoregressive coefficient (ρ): The regression coefficient is 0.312 and significant at the 5% level, indicating that there are significant spatial spillover effects of tourism economic growth.

4. Robustness test

In order to test the robustness of the model results, a fixed effect model was used for regression analysis. The results showed that the regression coefficients of tourism industry agglomeration (TIA) and other independent variables were consistent with the results of spatial Durbin model, which further verified the reliability of the research conclusions.

Table 4 Regression results of fixed effect model

variable	coefficient	standard error	T price	P price
TIA	0.438***	0.115	3.81	0.000
TIC	0.205**	0.080	2.56	0.011
PGDP	0.180*	0.090	2.00	0.046
IS	0.145*	0.075	1.93	0.054
URB	0.170**	0.065	2.62	0.009
L	0.225***	0.060	3.75	0.000
K	0.190**	0.070	2.71	0.007
constant term	1.800***	0.430	4.19	0.000

Note: *, **, *** indicate significance at the 1%, 5%, and 10% levels.

4. Research Findings

The study found that there was an obvious industrial agglomeration phenomenon in the tourism industry of 5 southwest provinces and regions, and the degree of industrial agglomeration increased with the passage of time.

After using the spatial Durbin model under the fixed effect, the study found that the tourism industry agglomeration had a positive promoting effect on the tourism economic growth of this province, but had a strong negative spillover effect on other provinces.

policy proposal:

It is suggested to narrow the gap between tourism industry and tourism economic growth in each province and promote regional coordinated development.

It is necessary to break through the administrative barriers and realize the complementarity of resources to promote the coordinated growth of tourism economy in the whole western region.

Strengthen infrastructure construction to improve the environment for tourism development and enhance overall competitiveness.

5. Discussion of Research Findings

1. Interpretation of research results

This study systematically analyzes the impact of tourism industry agglomeration (TIA) on tourism economic growth (TEG) in southwest China through spatial Durbin model. The empirical results show that:

Tourism industry agglomeration (TIA) has a significant positive impact on tourism economic growth (TEG) (the coefficient is 0.452, P value <0.01), indicating that tourism industry agglomeration significantly promotes regional tourism economic growth through the mechanisms of scale economy, knowledge spillover and specialization.

Transportation infrastructure (TIC), regional economic development level (PGDP), industrial structure (IS), urbanization level (URB), human capital (L) and physical capital (K) ** also have a significant positive impact on tourism economic growth, indicating that these factors are important driving forces for tourism economic growth.

The spatial autoregressive coefficient (ρ) is 0.312 (P value <0.05), indicating that there is a significant spatial spillover effect of tourism economic growth, and the tourism economic growth in neighboring regions has a positive impact on this region.

2. Comparison with previous studies

The results of this study are basically consistent with the conclusions of existing literature, but there are some differences and supplements:

Consistency: (1) Consistent with the studies of Sara & Marco (2015) and Wang et al. (2019), this study finds that tourism industry agglomeration has a significant positive impact on tourism economic growth.

(2) Consistent with the research of Liu & Chen (2021), this study finds that there are significant spatial spillover effects on tourism economic growth.

Differences: (1) Compared with existing studies, this study further reveals the mediating role of transportation infrastructure, human capital and policy support in the relationship between tourism industry agglomeration and economic growth, enriching the research on the impact mechanism of tourism industry agglomeration.

(2) This study focuses on southwest China, which fills the gap in the research of tourism industry agglomeration in this region and provides new empirical evidence for regional tourism economic development.

3. Meaning and application of research results

theoretical significance:

This study verifies the positive impact of tourism industry agglomeration on tourism economic growth and its spatial spillover effect, and enriches the application of new economic geography and industrial agglomeration theory in the field of tourism.

By revealing the mediating role of transportation infrastructure, human capital and policy support, this study expands the theoretical framework of tourism industry agglomeration influence mechanism.

practical significance:

Optimize the layout of tourism industry: The government should strengthen the spatial planning of tourism industry, promote the development of tourism industry cluster, and give full play to the agglomeration effect.

Improve transportation infrastructure: Increase investment in transportation infrastructure, improve regional accessibility, and promote the flow and sharing of tourism resources.

Improve human capital: strengthen the training and education of tourism practitioners, improve the quality of labor force, and provide talent support for tourism economic growth.

Promote regional coordinated development: strengthen the cooperation and coordination among regions, give full play to the spatial spillover effect, and realize the balanced development of tourism economy.

Propose Based on the findings, we propose the following policy recommendations to enhance the economic impact of tourism:

1. It is suggested to narrow the development gap, promote the coordinated development of regional tourism industry, and realize the "rich first, rich later" model through policy and resource inclination.

2. Break down administrative barriers, realize resource complementarity, strengthen cooperation, establish a tourism development cooperation platform, and promote the integration of tourism economy.

3. Strengthen infrastructure construction, especially transportation network, to promote the integration of tourism economy and improve social production efficiency.

4. Strengthen talent training and improve the quality of tourism industry development by attracting professional talents in tourism through training, education and policy support.

5. Explore new models of tourism development using new media and technologies, strengthen publicity, enhance the influence of tourism brands, and promote sustained growth of the tourism economy.

6. References

Balaguer, J., & Pernias, J. C. (2013). Relationship between spatial agglomeration and hotel prices: Evidence from business and tourism consumers. *Tourism Management*, 36, 391–400.
<https://doi.org/10.1016/j.tourman.2012.10.008>.

Chen, D., & Miao, J. (2010). Spatial agglomeration and endogenous regional economic growth: Based on 1995–2008 analysis of provincial panel data in China. *Quantitative Economic and Technical Research*, 27(9), 82–106.

Gollub, J., Hosier, A., & Woo, G. (2003). Using cluster-based economic strategy to minimize tourism leakages. *World Tourism Organization*, 1(1), 1–59.

Lanlan, L., & Qiang, Y. (2017). Spatial econometric analysis of the relationship between Chinese tourism industry agglomeration and economic growth. *Agro Food Industry Hi Tech*, 28(1), 2754–2758.

Novelli, M., Schmitz, B., & Spencer, T. (2006). Networks, clusters and innovation in tourism: A UK experience. *Tourism Management*, 27(6), 1141–1152.
<https://doi.org/10.1016/j.tourman.2005.11.011>.

Wang, M., Zuo, H., Chen, S., & Zong, Q. (2021). An empirical study on the decoupling effect of regional tourism industry agglomeration and tourism economy: Taking Hunan Province as an example. *Southern Agricultural Machinery*, 52(13), 27–28, 55.

Wang, Z., & Huo, F. (2018). Measurement of the relationship between tourism industry agglomeration and regional economic development in Wuling Mountains, Hunan. *Region Research and Development*, 37(2), 94–98.

Wang, Z., & Huang, M. (2022). Study on the dynamic correlation between tourism industry agglomeration and tourism economic efficiency in Western Hunan. *Journal of South China University of Finance and Economics*, 38(1), 15–24.

Yang, Y. (2012). Agglomeration density and tourism development in China: An empirical research based on dynamic panel data model. *Tourism Management*, 33, 1347–1359.
<https://doi.org/10.1016/j.tourman.2011.12.016>.

Zhang, Y. (2014). An empirical study on the relationship between industrial agglomeration and economic growth in urban agglomerations: Based on panel data analysis. *Economic Geography*, 34(1), 108–113.
<https://doi.org/10.15957/j.cnki.jjdl.2014.01.016>.

JOURNAL OF ECONOMICS

MAEJO UNIVERSITY

ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 เดือน กรกฎาคม – ธันวาคม 2568
VOL.5 NO.2 JULY – DECEMBER 2025

คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยแม่โจ้
63 หมู่ 4 ตำบลหนองหาร อำเภอสันทราย
จังหวัดเชียงใหม่ 50290

Faculty of Economics Maejo University
63 Nong Han Subdistrict, San sai
District, Chiang Mai Province, 50290

โทรศัพท์ 0 5387 5264 โทรสาร 0 5387 5254
E-mail: maejojournal.sd@gmail.com